

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

Л. М. ТОКАРЧУК
І. О. ГОЛОДЕНКО
Н. М. БУЛАТ

**НАВЧАЛЬНИЙ ПОСІБНИК
З ДИСЦИПЛІНИ
«ВИКОНАВЧЕ ПРОВАДЖЕННЯ»**

для підготовки здобувачів першого (бакалаврського) рівня
вищої освіти за спеціальністю 081 «Право»

Видавничий дім
«Гельветика»
2022

УДК 347.95(075)

Н15

Рецензенти:

Голубева Неллі Юріївна, д.ю.н., професор, завідувач кафедри цивільного процесу Національного університету «Одеська юридична академія»

Шимон Світлана Іванівна, д.ю.н., професор, завідувач кафедри підприємницького та корпоративного права Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана

Клейменова Світлана Миколаївна, к.ю.н., доцент кафедри цивільно-правових дисциплін Одеського національного університету імені І. І. Мечникова

*Рекомендовано до друку Вченою радою
Одеського національного університету імені І. І. Мечникова
(Протокол № 3 від 25 жовтня 2022 р.)*

Н15 **Навчальний** посібник з дисципліни «Виконавче провадження» для підготовки здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти за спеціальністю 081 «Право» / Л. М. Токарчук, І. О. Голоденко, Н. М. Булат. – Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2022. – 130 с.

ISBN 978-617-554-080-0

У навчальному посібнику містяться матеріали, що відповідають вимогам дисципліни «Виконавче провадження»: перелік знань і вмінь, яких набуває здобувач у результаті вивчення кожної теми, розкриття основних питань кожної теми, питання для самоконтролю, перелік використаної та рекомендованої літератури.

Навчальний посібник розрахований на здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти за спеціальністю 081 «Право» денного (заочного) відділення.

УДК 347.95(075)

ISBN 978-617-554-080-0

© Л. М. Токарчук, 2022
І. О. Голоденко, 2022
Н. М. Булат, 2022

ЗМІСТ

ВСТУП	5
РОЗДІЛ 1	
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	
ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ	10
ТЕМА 1.1. ПОНЯТТЯ, ЗНАЧЕННЯ ТА ПРИНЦИПИ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ. ВИКОНАВЧІ ПРАВОВІДНОСИНИ ТА ЇХ СУБ'ЄКТИ	10
ТЕМА 1.2. ОСНОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ	20
ТЕМА 1.3. ОСНОВИ ДІЯЛЬНОСТІ ПРИВАТНИХ ВИКОНАВЦІВ	24
ТЕМА 1.4. АКТИ, ЩО ПІДЛЯГАЮТЬ ВИКОНАННЮ	34
ТЕМА 1.5. АВТОМАТИЗОВАНА СИСТЕМА ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ	40
ТЕМА 1.6. СТРОКИ У ВИКОНАВЧОМУ ПРОВАДЖЕННІ	46
РОЗДІЛ 2	
ПОРЯДОК ТА УМОВИ ЗДІЙСНЕННЯ	
ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ	50
ТЕМА 2.1. ЗАГАЛЬНІ УМОВИ ТА ПОРЯДОК ЗДІЙСНЕННЯ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ	50
ТЕМА 2.2. ФІНАНСУВАННЯ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ. РОЗПОДІЛ СТЯГНУТИХ З БОРЖНИКА ГРОШОВИХ СУМ	59
ТЕМА 2.3. РОЛЬ СУДУ У ВИКОНАВЧОМУ ПРОВАДЖЕННІ	65
ТЕМА 2.4. ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ У НЕМАЙНОВИХ СПОРАХ	75
ТЕМА 2.5. ПОРЯДОК ЗВЕРНЕННЯ СТЯГНЕННЯ НА МАЙНО БОРЖНИКА	81

ТЕМА 2.6. ОСОБЛИВОСТІ ЗВЕРНЕННЯ СТЯГНЕННЯ НА ЗАРОБІТНУ ПЛАТУ, ПЕНСІЮ, СТИПЕНДІЮ ТА ІНШІ ДОХОДИ БОРЖНИКА	90
ТЕМА 2.7. ОСКАРЖЕННЯ РІШЕНЬ, ДІЙ АБО БЕЗДІЯЛЬНОСТІ ВИКОНАВЦІВ ТА ПОСАДОВИХ ОСІБ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У ВИКОНАВЧОМУ ПРОВАДЖЕННІ	94
ТЕМА 2.8. ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ ЩОДО ІНОЗЕМЦІВ, ОСІБ БЕЗ ГРОМАДЯНСТВА ТА ІНОЗЕМНИХ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ. ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ ІНОЗЕМНИХ СУДІВ	99
ПИТАННЯ ДЛЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ	104
ВИКОРИСТАНА ТА РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА	108

ВСТУП

Процес захисту майнових та особистих немайнових прав завершується виконанням рішення суду та інших органів (посадових осіб). Виконання рішення юрисдикційних органів є кінцевим етапом юрисдикційної діяльності, без реалізації якого втрачається сенс попередньої діяльності суду та інших органів (посадових осіб), уповноважених на здійснення захисту прав, свобод і законних інтересів.

Ефективна система примусового виконання рішень є одним з елементів сучасної правової держави. Без належного примусового виконання рішень побудова правової європейської держави є неможливою.

Примусове виконання рішень як завершальна стадія судового провадження є невід'ємною частиною дотримання права людини на справедливий суд, передбаченого в статті 6 «Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод» [2].

30 вересня 2016 року одночасно зі змінами до Конституції України щодо правосуддя набрала чинності нова редакція Закону України «Про судоустрій і статус суддів». Це стало початковим етапом реалізації судової реформи, безпосередній вплив якої поширюється й на організацію діяльності та функціонування системи примусового виконання рішень.

Верховною Радою України 2 червня 2016 року прийнятий Закон України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» [24]. Законом визначено «основи організації та діяльності з примусового виконання судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб) органами державної виконавчої служби та приватними виконавцями, їхні завдання та правовий статус» [24]. Також прийнятий Закон України «Про виконавче провадження» у новій редакції, яким визначено умови та порядок виконання судових рішень і рішень

інших органів (посадових осіб). Зазначені вище закони вносять в систему виконавчого провадження безліч новацій, таких як впровадження комбінованої системи виконання рішень, модернізація служби державних виконавців, введення інституту приватних виконавців, доповнення принципів виконавчого провадження та багато інших. Беззаперечно, найголовнішою новелою реформи виконання судових рішень і рішень інших органів (посадових осіб) є введення інституту приватних виконавців.

Ще однією новацією стало введення Єдиного реєстру боржників, що значною мірою має сприяти ефективності виконавчого провадження та взаємодії виконавців з іншими органами.

Виконавче провадження як навчальна дисципліна тісно пов'язана з низкою інших дисциплін: теорією держави та права, конституційним правом, цивільним правом, сімейним правом, адміністративним правом та іншими галузями матеріального права, а також із цивільно-процесуальним, господарсько-процесуальним правом.

Предметом вивчення курсу «Виконавче провадження» є загальні теоретичні поняття щодо порядку примусового виконання рішень суду та інших органів (посадових осіб), структура й організація роботи органів державної виконавчої служби та діяльність приватних виконавців з виконання цих рішень.

Навчальний посібник складається з таких розділів:

1. Розділ 1. Загальні положення виконавчого провадження.
2. Розділ 2. Порядок та умови здійснення виконавчого провадження.

Мета вивчення дисципліни «Виконавче провадження» – формування теоретичних знань про сучасний механізм правового регулювання виконавчих правовідносин, концептуальні засади правових інститутів, які вивчаються в межах цієї галузі, а також практичних умінь і навичок правильно розуміти зміст і тлумачити нормативні акти, користуватися ними в практичній діяльності.

Основними завданнями вивчення дисципліни «Виконавче провадження» є:

- набути правових знань з питань виконавчого законодавства, структури органів державної виконавчої служби, діяльності приватних виконавців, основ діловодства з виконання судових і несудових рішень;
- всебічно й глибоко зрозуміти природу та сутність виконавчих правовідносин, принципи виконавчого провадження, особливості виконання за окремими категоріями справ;
- знати та розуміти зміст виконавчого законодавства, вміти застосовувати норми права та теоретичні знання до конкретних життєвих ситуацій.

Досконале вивчення дисципліни «Виконавче провадження» дозволить запобігати помилкам під час застосування норм виконавчого провадження, успішно вирішувати завдання зі зміцнення законності.

Під час підготовки до практичних занять з дисципліни «Виконавче провадження» необхідно:

- ознайомитися з питаннями теми;
- прочитати відповідні питання в навчальному посібнику;
- ознайомитися з нормативними матеріалами;
- ознайомитися з літературними джерелами;
- розв'язати завдання до теми.

Здобувачам необхідно постійно здійснювати моніторинг нових нормативно-правових актів, що приймаються Верховною Радою, Президентом, Урядом України.

Запорукою успішного вивчення дисципліни «Виконавче провадження» буде систематична перевірка ступеня засвоєння теорії виконавчого провадження, яка може відбуватись у формі опитування, співбесіди, тестування, написання контрольних робіт, вирішення конкретних завдань.

Матеріали навчального посібника з дисципліни «Виконавче провадження» призначені для здобувачів першого

(бакалаврського) рівня вищої освіти за спеціальністю 081 «Право» денного (заочного) відділення.

Процес вивчення дисципліни «Виконавче провадження» спрямований на формування елементів таких **компетентностей**:

Інтегральної компетентності: здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у галузі професійної правничої діяльності або у процесі навчання, що передбачає застосування правових доктрин, принципів і правових інститутів і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

Загальних компетентностей (ЗК):

ЗК2. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК3. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.

ЗК6. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.

ЗК7. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

Спеціальних компетентностей (СК):

СК8. Знання і розуміння особливостей реалізації та застосування норм матеріального і процесуального права.

СК12. Здатність аналізувати правові проблеми, формувати та обґрунтовувати правові позиції.

СК15. Здатність до самостійної підготовки проєктів актів правозастосування.

Програмні результати навчання (ПРН):

ПРН04. Формулювати власні обґрунтовані судження на основі аналізу відомої проблеми.

ПРН15. Вільно використовувати для професійної діяльності доступні інформаційні технології і бази даних.

ПРН21. Застосовувати набуті знання у різних правових ситуаціях, виокремлювати юридично значущі факти і формувати обґрунтовані правові висновки.

ПРН22. Готувати проекти необхідних актів застосування права відповідно до правового висновку зробленого у різних правових ситуаціях.

У результаті вивчення дисципліни «Виконавче провадження» здобувач має:

знати: основні положення, що вивчаються під час проходження курсу «Виконавче провадження», а саме: чинне законодавство, що регулює порядок примусового виконання; структуру органів державної виконавчої служби; основи діяльності приватних виконавців; загальні правила виконавчого провадження; особливості виконання за окремими категоріями справ; основи діловодства з виконання судових і несудових рішень.

вміти: правильно застосовувати норми права під час виконання рішень; самостійно вивчати проблеми виконавчого провадження; самостійно підвищувати свій професійний рівень; стежити за змінами в законодавстві України; визначати й аналізувати основні проблеми курсу.

РОЗДІЛ 1

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ

ТЕМА 1.1. ПОНЯТТЯ, ЗНАЧЕННЯ ТА ПРИНЦИПИ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ. ВИКОНАВЧІ ПРАВОВІДНОСИНИ ТА ЇХ СУБ'ЄКТИ

Питання теми:

1. Поняття виконавчого провадження.
2. Джерела та принципи виконавчого провадження.
3. Класифікація суб'єктів виконавчих правовідносин.
4. Правовий статус суб'єктів виконавчих правовідносин.
5. Відводи у виконавчому провадженні.

У результаті вивчення теми здобувач має знати: історичний аспект становлення й розвитку виконавчого провадження, поняття виконавчого провадження, джерела виконавчого провадження, принципи виконавчого провадження, права й обов'язки суб'єктів виконавчих правовідносин, підстави відводів у виконавчому провадженні;

вміти: визначати зміст і гарантії принципів виконавчого провадження, аналізувати правовий статус суб'єктів виконавчих правовідносин.

Виконавче провадження – це врегульована правом, впорядкована законом й іншими нормативними актами, санкціонована державою й забезпечена силою державного примусу сукупність процесуальних дій, що здійснює державний та приватний виконавець, які спрямовані на своєчасне й повне фактичне вико-

нання вимог, визначених у виконавчих документах суду й інших органів (посадових осіб).

Нормативно-правовими актами, що регулюють умови й порядок здійснення виконавчого провадження є, зокрема, Закон України «Про виконавче провадження» [2], Закон України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» [3], «Інструкція з організації примусового виконання рішень» [4], затверджена наказом Міністерства юстиції України.

Примусове виконання здійснюється державними виконавцями та приватними виконавцями на підставі виконавчих документів, перелік яких визначено статтею 3 Закону України «Про виконавче провадження».

Визначення кола суб'єктів виконавчого права та встановлення їх чіткого правового статусу є невід'ємним елементом у вивченні як власне процесу виконавчого провадження, так і галузі виконавчого права в цілому.

Необхідно розрізняти такі поняття як «суб'єкт права» і «суб'єкт правовідносин». З одного боку, конкретний суб'єкт права, тобто носій прав та обов'язків, не може бути одночасно учасником усіх правовідносин, а з іншого боку – не всі суб'єкти права внаслідок відомих законодавчих обмежень їхньої дієздатності можуть бути суб'єктами правовідносин. Відповідно, суб'єктами виконавчих правовідносин можуть бути особи, які наділені повноваженнями у сфері виконавчого провадження або володіють матеріальною зацікавленістю в здійсненні примусового виконання чи сприяють виконанню законних вимог.

Суб'єкти виконавчого провадження (суб'єкти виконавчих правовідносин) – це носії процесуальних прав і обов'язків у виконавчому провадженні.

Згідно з частиною 1 статті 14 Закону України «Про виконавче провадження» «учасниками виконавчого провадження є виконавець, сторони, представники сторін, прокурор, експерт,

спеціаліст, перекладач, суб'єкт оціночної діяльності – суб'єкт господарювання, особи, права інтелектуальної власності яких порушені, – за виконавчими документами про конфіскацію та знищення майна на підставі статей 176, 177 і 229 Кримінального кодексу України, статті 512 Кодексу України про адміністративні правопорушення» [2]. Частина 2 статті 14 Закону України «Про виконавче провадження» надає право державному чи приватному виконавцю за потреби залучати «понятих, працівників поліції, представників органів опіки і піклування, інших органів та установ» [2].

Відповідно до ч. 1 ст. 15 Закону України «Про виконавче провадження» «сторонами виконавчого провадження є стягувач і боржник» [2]. Абзац перший частини 2 статті 15 Закону України «Про виконавче провадження» визначає стягувача як «фізичну або юридичну особу чи державу, на користь чи в інтересах яких видано виконавчий документ» [2]. Відповідно до абзацу 2 частини 2 статті 15 Закону України «Про виконавче провадження» «боржником є визначена виконавчим документом фізична або юридична особа, держава, на яких покладається обов'язок щодо виконання рішення» [2]. Частина 5 статті 15 Закону України «Про виконавче провадження» регламентує питання правонаступництва у виконавчому провадженні. Так, якщо стягувач або боржник вибувають із виконавчого провадження, вони можуть бути замінені правонаступниками. Для цього виконавцю або зацікавленій особі потрібно звернутися до суду із заявою про заміну сторони правонаступником. Дії, вчинені стягувачем або боржником до правонаступництва, є обов'язковими для їхніх правонаступників тією мірою, якою вони були б обов'язкові для стягувача чи боржника, якого замінив правонаступник. Також частина 5 статті 15 Закону України «Про виконавче провадження» регламентує питання зміни імені чи найменування сторони виконавчого провадження. Так, «у разі якщо сторона виконавчого провадження

змінити найменування (для юридичної особи) або прізвище, ім'я або по батькові (для фізичної особи), виконавець за наявності підтверджуючих документів своєю постановою змінює назву сторони виконавчого провадження» [2].

Відповідно до ст. 16 Закону України «Про виконавче провадження» «сторони можуть реалізовувати свої права й обов'язки у виконавчому провадженні самостійно або через представників. Особиста участь фізичної особи у виконавчому провадженні не позбавляє його права мати представника, за винятком випадку, коли боржник за рішенням зобов'язаний вчинити певні дії особисто» [2]. Щодо юридичних осіб, їх представництво «здійснюється їх керівниками чи органами, посадовими особами, які діють у межах повноважень, наданих їм законом чи установчими документами юридичної особи, або через представників юридичної особи» [2]. Стаття 17 Закону України «Про виконавче провадження» містить перелік осіб, які не можуть бути представниками. Це, по-перше, особи, які не мають повної цивільної дієздатності. По-друге, це особи, які в силу своєї професійної діяльності не можуть здійснювати представництво через потенційний конфлікт інтересів. Так, у виконавчому провадженні не можуть бути представниками «судді, слідчі, прокурори, працівники підрозділів, які провадять оперативно-розшукову діяльність, експерти, спеціалісти, перекладачі, суб'єкти оціночної діяльності – суб'єкти господарювання, які діють як учасники цього виконавчого провадження, виконавці та помічники приватних виконавців, крім випадків, коли вони діють як законні представники або уповноважені особи відповідного органу, що є стороною виконавчого провадження» [2]. По-третє, представниками у виконавчому провадженні не можуть бути «особи, які відповідно до закону не можуть здійснювати представництво» [2].

У виконавче провадження можуть бути залучені особи, які сприяють виконанню, – експерт, спеціаліст, суб'єкт оціночної

діяльності, перекладач. Так, відповідно до ст. 20 Закону України «Про виконавче провадження» «для з'ясування та роз'яснення питань, що виникають під час здійснення виконавчого провадження і потребують спеціальних знань, виконавець виносить постанову про залучення експерта або спеціаліста (кількох експертів або спеціалістів), а для проведення оцінки майна – суб'єктів оціночної діяльності – суб'єктів господарювання» [2]. Документом, який готує експерт або спеціаліст, є висновок; документом, який готує суб'єкт оціночної діяльності – суб'єкт господарювання, є письмовий звіт.

Виконавчі дії можуть провадитись у присутності понять. Відповідно до ч. 2 ст. 22 Закону України «Про виконавче провадження» присутність понять є обов'язковою при вилученні готівки та майна, що належать боржнику від інших осіб, «а також у разі відсутності боржника або його представника під час вчинення виконавчих дій, пов'язаних з примусовим входженням на земельні ділянки, до нежитлових приміщень і сховищ, де зберігається майно боржника, на яке звернено стягнення, або майно стягувача, яке має бути повернуто йому в натурі, до житла, іншого володіння особи для забезпечення примусового виселення з нього та вселення в нього, під час проведення опису, арешту, вилучення і передачі майна» [2].

Стаття 23 Закону України «Про виконавче провадження» регламентує підстави та порядок відводів у виконавчому провадженні. Так, відводи можуть бути заявлені виконавцю, а також експерту, спеціалісту, суб'єкту оціночної діяльності – суб'єкту господарювання, перекладачу.

Питання для самоконтролю

1. Історія виникнення й розвитку виконавчого провадження.
2. Поняття виконавчого провадження.
3. Джерела виконавчого провадження.
4. Принципи виконавчого провадження.

5. Поняття та класифікація суб'єктів виконавчих правовідносин.
6. Правовий статус суб'єктів виконавчих правовідносин.
7. Представництво сторін у виконавчому провадженні. Особи, які не можуть бути представниками у виконавчому провадженні.
8. Особи, які сприяють виконанню. Експерт. Спеціаліст. Перекладач. Суб'єкт оціночної діяльності – суб'єкт господарювання.
9. Особи, права інтелектуальної власності яких порушені, як учасники виконавчого провадження. Поняті. Працівники поліції. Представники органів опіки і піклування.
10. Відводи у виконавчому провадженні.

ВИКОРИСТАНА ТА РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Нормативно-правові акти

1. Конституція України [Електронний ресурс] : Закон України № 254к/96-ВР від 26.06.1996 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-вр> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.
2. Про виконавче провадження [Електронний ресурс] : Закон України № 1404-VIII від 02.06.2016 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.
3. Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів [Електронний ресурс] : Закон України № 1403-VIII від 02.06.2016 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1403-19> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.
4. Про затвердження Інструкції з організації примусового виконання рішень [Електронний ресурс] : Наказ Міністерства

юстиції України № 512/5 від 02.04.2012 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0489-12> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

Основна література

1. Виконавче провадження : посібник / В. В. Комаров, В. В. Баранкова, В. А. Бігун та ін. ; за ред. В. В. Комарова. – Х., 2014. – 717 с.
2. Белікова С. О., Драган О. В. Участь прокурора у виконавчому провадженні: навчальний посібник / С.О. Белікова, О.В. Драган. – К. : Національна академія прокуратури України, 2016. – 142 с.
3. Виконавче провадження : навч. посіб. для здобувачів вищ. освіти / уклад.: К. В. Гусаров, М. Є. Червинська, Л. М. Мазур та ін. – Х. : Право, 2017. – 186 с.

Додаткова література

1. Буцан А. О. Проблемні питання характеристики виконавчого провадження / А. О. Буцан // Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: юридичні науки. – 2018. – Том 29 (68). – № 3. – С. 74–78.
2. Дегтяр Р. О., Шапіро В. С. Інститут приватного виконавця як дієвий механізм виконання судових рішень в Україні та країнах Європейського Союзу / Р. О. Дегтяр, В. С. Шапіро // Реформування правової системи в контексті євроінтеграційних процесів : матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції: у 2-х ч. (м. Суми, 23–24 травня 2019 р.) / редкол.: А. М. Куліш, О. М. Резнік. Суми : СумДУ, 2019. – Ч. 1. – С. 157–160.
3. Лимарь І. В. Дискусійні питання місця виконавчого провадження в системі права України / І. В. Лимарь // Інформація і право. – 2019. – № 2 (29). – С. 186–193.
4. Остафійчук Л. А. Природа виконавчого провадження / Л. А. Остафійчук // Міжгалузеві диспути: динаміка та розвиток сучасних наукових досліджень : Матеріали конференцій МЦНД. – 2020. – С. 117–122.

5. Остафійчук Л. А. Спеціальні принципи виконавчого провадження / Л. А. Остафійчук // Цивільне право і процес: витoki, здобутки та перспективи розвитку : Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Київ, 18–19 грудня 2020 р. – Київ : Київський регіональний центр, 2020. – Ч. 2. – 160 с. – Том 2. – С. 129–133.

6. Руденко М. Деякі проблеми виконавчого провадження та можливі шляхи їх вирішення / М. Руденко // Юридична Україна. – 2014. – № 5. – С. 67–71.

7. Сенік П. Р. Виконавче провадження як логічне завершення судового провадження / П. Р. Сенік // Вісник ЛТЕУ. Юридичні науки. – 2018. – № 6. – С. 224–230.

8. Сергієнко Н. А. Міжгалузеві зв'язки виконавчого права України та цивільного процесуального права України / Н. А. Сергієнко // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія Юриспруденція. – 2021. – № 51. – С. 97–102.

9. Сергієнко Н. А. Міжгалузеві зв'язки виконавчого права України та сімейного права України / Н. А. Сергієнко // Часопис цивілістики. – 2021. – № 42. – С. 55–59.

10. Сергієнко Н. А. Міжгалузеві зв'язки виконавчого та цивільного права України / Н. А. Сергієнко // ВІСНИК НТУУ «КПІ». Політологія. Соціологія. Право. – 2021. – Випуск 1 (49). – С. 169–173.

11. Сібільов Д. М. Виконавче провадження та експертизи з питань права / Д. М. Сібільов // Матеріали круглого столу, присвяченого 18-й річниці Європейського дня цивільного правосуддя (м. Харків, 25 жовтня 2021 р.). – Харків : ТОВ «Оберіг», 2021. – 85 с. – С. 43–45.

12. Сібільов Д. М. Інститут форс-мажорних обставин (непереборної сили) та виконавче провадження / Д. М. Сібільов // Юридичний науковий електронний журнал. – 2018. – № 1. – С. 43–45.

13. Уварова С. Поняття й види учасників виконавчого провадження / С. Уварова // Підприємництво, господарство і право. – 2018. – № 10. – С. 155–159.

14. Фурса Є. І. Подальша реформа виконавчого провадження в Україні: міжнародні стандарти та іноземний елемент / Є. І. Фурса // Часопис Київського університету права. – 2019. – № 4. – С. 199–204. – DOI 10.36695/2219-5521.4.2019.36.

15. Фурса С., Фурса Є. Актуальні питання процесуальної співучасті у виконавчому провадженні в Україні [Електронний ресурс] / С. Фурса, Є. Фурса. – Режим доступу: <https://ojs.ukrlogos.in.ua/index.php/interconf/article/view/12238> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

16. Фурса С., Фурса Є. Статус прокурора у виконавчому провадженні [Електронний ресурс] / С. Фурса, Є. Фурса. – Режим доступу: <https://ojs.ukrlogos.in.ua/index.php/interconf/article/view/11956> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

17. Фурса С. Я., Фурса Є. І. Теорія виконавчого процесу та її понятійний апарат / С. Я. Фурса, Є. І. Фурса // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право. – 2021. – Том 64. – С. 346–351. – DOI <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2021.64.63>.

18. Храпенко О. О. Окремі аспекти здійснення адвокатської діяльності у виконавчому провадженні. [Електронний ресурс] / О. О. Храпенко. – Режим доступу: <http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/10972/Khrapenko%20O%20O.pdf?sequence=1> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

19. Шапіро В. С. Правове регулювання виконавчого провадження: європейський досвід та перспективи удосконалення в Україні / В. С. Шапіро // Реформування правової системи в контексті євроінтеграційних процесів : матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції, м. Суми, 23–24 травня 2019 р. / Редкол.: А. М. Куліш, О. М. Резнік, Ю. В. Гаруст та ін. – Суми : СумДУ, 2019. – Ч. 1. – С. 152–157.

20. Щербак С. В. Наука виконавчого процесу: передумови виникнення / С. В. Щербак // Часопис Київського університету права. – 2020. – № 3. – С. 186–193. – DOI 10.36695/2219-5521.3.2020.34.

21. Щербак С. В. Процесуальна діяльність виконавців як предмет науки виконавчого процесу: виклики сьогодення / С. В. Щербак // Актуальні проблеми виконавчого процесу України: теорія і практика : збірник наукових статей : IV Міжнародна науково-практична конференція, (м. Київ, 06 грудня 2019 р.) / за заг. ред. д.ю.н., проф. С. Я. Фурси. – К. : Видавець Позднишев, 2019. – С. 42–45.

22. Serhii Demchenko, Volodymyr Dryshliuk, Liudmyla Tokarchuk, Valerii Prytuliak, Liubomyra Melekh, Ensuring the Right to a Fair Trial in Commercial and Civil Proceedings in the Information Age // IJCSNS International Journal of Computer Science and Network Security. – VOL.22. – No.5, May 2022. – 507–514.

ТЕМА 1.2. ОСНОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ

Питання теми:

1. Завдання, правова основа діяльності та структура органів державної виконавчої служби.
2. Правовий статус працівників органів державної виконавчої служби.
3. Гарантії незалежності державних виконавців.
4. Вимоги, що пред'являються до державних виконавців.
5. Контроль за діяльністю працівників органів державної виконавчої служби.

У результаті вивчення теми здобувач має

знати: завдання органів державної виконавчої служби, вимоги, що пред'являються до державних виконавців, порядок призначення та звільнення працівників органів державної виконавчої служби, особливості контролю за діяльністю працівників органів державної виконавчої служби, фінансового та матеріального забезпечення діяльності працівників органів державної виконавчої служби;

вміти: визначати правову основу діяльності органів державної виконавчої служби, структуру органів державної виконавчої служби, аналізувати гарантії незалежності державних виконавців.

В Україні примусове виконання судових рішень і рішень інших органів (посадових осіб) здійснюється органами державної виконавчої служби та приватними виконавцями.

Стаття 3 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» визначає завдання органів державної виконавчої служби та приватних виконавців як «своєчасне, повне і неупереджене

виконання рішень, примусове виконання яких передбачено законом» [3].

Правову основу діяльності органів державної виконавчої служби становлять Конституція України, міжнародні договори, Закон України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів», Закон України «Про виконавче провадження», Закон України «Про державну службу», інші закони та підзаконні нормативно-правові акти.

Структура органів державної виконавчої служби визначена «Інструкцією з організації примусового виконання рішень». Так, згідно з п. 3 «Інструкції з організації примусового виконання рішень» «органами державної виконавчої служби є: Департамент державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, відділ примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, управління забезпечення примусового виконання рішень в місті Києві Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, відділи примусового виконання рішень в районах міста Києва управління забезпечення примусового виконання рішень в місті Києві, управління забезпечення примусового виконання рішень міжрегіональних управлінь Міністерства юстиції України, відділи примусового виконання рішень управлінь забезпечення примусового виконання рішень, районні, районні в містах, міські, міськрайонні, міжрайонні відділи державної виконавчої служби відповідних міжрегіональних управлінь Міністерства юстиції України» [5].

Стаття 7 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» визначає, хто належить до державних виконавців. Так, відповідно до цієї статті «державними виконавцями є керівники органів державної виконавчої служби, їхні заступники, головні державні виконавці, старші державні виконавці, державні виконавці органів державної виконавчої служби» [3].

Розділ II Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» визначає, зокрема, правовий статус працівників органів державної виконавчої служби, гарантії незалежності державних виконавців, вимоги до державних виконавців, регламентує питання контролю за діяльністю працівників органів державної виконавчої служби, фінансового та матеріального забезпечення їхньої діяльності.

Питання для самоконтролю

1. Завдання органів державної виконавчої служби.
2. Правова основа діяльності органів державної виконавчої служби.
3. Органи державної виконавчої служби.
4. Правовий статус працівників органів державної виконавчої служби.
5. Гарантії незалежності державних виконавців.
6. Вимоги, що пред'являються до державних виконавців.
7. Порядок призначення та звільнення працівників органів державної виконавчої служби.
8. Контроль за діяльністю працівників органів державної виконавчої служби.
9. Забезпечення діяльності працівників органів державної виконавчої служби.

ВИКОРИСТАНА ТА РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Нормативно-правові акти

1. Про виконавче провадження [Електронний ресурс] : Закон України № 1404-VIII від 02.06.2016 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.
2. Про державну| службу [Електронний ресурс] : Закон України № 3723-XII від 16.12.1993 // Законодавство України :

інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

3. Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів [Електронний ресурс] : Закон України № 1403-VIII від 02.06.2016 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1403-19> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

4. Про затвердження Порядку виплати та розмірів винагород державному виконавцю [Електронний ресурс] : Постанова Кабінету Міністрів України № 126 від 11.03.2015 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/126-2015-п> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

5. Про затвердження Інструкції з організації примусового виконання рішень [Електронний ресурс] : Наказ Міністерства юстиції України № 512/5 від 02.04.2012 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0489-12> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

Основна література

6. Виконавче провадження : навч. посіб. (у схемах і таблицях) (електронне видання) / Ю. М. Юркевич, О. Б. Верба-Сидор, Н. М. Грабар та ін.; за ред. канд. юрид. наук, доц. О. Б. Верби-Сидор. – Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2020. – 600 с.

7. Масюк В. В., Акулова М. Ю. Виконавче провадження у схемах і таблицях : навч. посіб. / В. В. Масюк, М. Ю. Акулова. – Харків : Право, 2017. – 126 с.

8. Науково-практичний коментар Закону України «Про виконавче провадження» станом на 5 вересня 2017 року : практичний посібник. – К. : «Центр учбової літератури», 2017. – 304 с.

Додаткова література

9. Сергієнко Н. А. До питання правового статусу державного виконавця / Н. А. Сергієнко // Юридичний вісник. – 2019. – № 3. – С. 104–109.

10. Щербак С. В. Процесуальна діяльність виконавців як предмет науки виконавчого процесу: виклики сьогодення / С. В. Щербак // Актуальні проблеми виконавчого процесу України: теорія і практика : збірник наукових статей : IV Міжнародна науково-практична конференція, (м. Київ, 06 грудня 2019 р.) / за заг. ред. д.ю.н., проф. С. Я. Фурси. – К. : Видавець Позднішев, 2019. – С. 42–45.

ТЕМА 1.3. ОСНОВИ ДІЯЛЬНОСТІ ПРИВАТНИХ ВИКОНАВЦІВ

Питання теми:

1. Вимоги до приватних виконавців.
2. Допуск до складання кваліфікаційного іспиту. Кваліфікаційний іспит приватного виконавця.
3. Особливості здійснення діяльності приватного виконавця.
4. Правовий статус помічника приватного виконавця.
5. Контроль за діяльністю приватного виконавця.
6. Самоврядування приватних виконавців.

У результаті вивчення теми здобувач має

знати: вимоги, що пред'являються до приватних виконавців, порядок складання кваліфікаційного іспиту приватного виконавця, особливості здійснення діяльності приватного виконавця, правовий статус помічника приватного виконавця, особливості контролю за діяльністю приватного виконавця, дисциплінарні стягнення, які застосовуються до приватного виконавця, підстави та порядок їх накладання, особливості самоврядування приватних виконавців;

вміти: користуватися Єдиним реєстром приватних виконавців України, визначати вимоги до офісу приватного виконавця,

визначати вимоги до страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця, розраховувати основну винагороду приватного виконавця.

Законом України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» в Україні запроваджено інститут приватного виконавця.

Так, «примусове виконання судових рішень і рішень інших органів (посадових осіб) покладається на органи державної виконавчої служби та у визначених Законом України «Про виконавче провадження» випадках – на приватних виконавців» [2]. Стаття 5 Закону України «Про виконавче провадження» встановлює певні обмеження щодо діяльності приватного виконавця порівняно з діяльністю державних виконавців.

Такі обмеження стосуються, по-перше, неможливості для приватного виконавця здійснювати примусове виконання певних категорій рішень: про відібрання і передання дитини, встановлення побачення з дитиною або усунення перешкод у побаченні з дитиною, рішень про виселення та вселення фізичних осіб, рішень про конфіскацію майна, рішень адміністративних судів та рішень Європейського суду з прав людини, рішень, які передбачають вчинення дій щодо майна державної чи комунальної власності, а також майна уповноважених суб'єктів управління або господарських товариств в оборонно-промисловому комплексі, визначених Законом України «Про особливості реформування підприємств оборонно-промислового комплексу державної форми власності». По-друге, приватний виконавець не може здійснювати примусове виконання рішень щодо певних категорій боржників: дітей, недієдатних або обмежено дієдатних осіб, держави, державних органів, Національного банку України, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, державних і комунальних підприємств, установ, організацій, юридичних осіб, частка держави у статутному капіталі яких перевищує 25 відсотків, та/або які фінансуються виключно за кошти державного або місцевого бюджету, юридичних осіб, примусова реалізація майна

яких заборонена відповідно до закону, уповноважених суб'єктів управління або господарських товариств в оборонно-промислового комплексу, визначених Законом України «Про особливості реформування підприємств оборонно-промислового комплексу державної форми власності». По-третє, приватний виконавець не може здійснювати примусове виконання рішень щодо певних категорій стягувачів: держави та державних органів (виняток – виконання рішень Національного банку України). Ці обмеження є загальними та стосуються всіх приватних виконавців.

Крім того, можна вести мову про спеціальне обмеження, яке застосовується до приватних виконавців, що займаються своєю діяльністю протягом першого року. Таке обмеження стосується суми стягнення, яка для цієї категорії приватних виконавців не може становити або перевищувати двадцяти та більше мільйонів гривень або еквівалентну суму в іноземній валюті.

Розділ I Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» містить загальні положення щодо діяльності державних і приватних виконавців. Натомість розділ III цього Закону визначає особливості діяльності приватних виконавців.

Так, відповідно до ч. 1 ст. 18 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» «приватним виконавцем може бути громадянин України, який досяг 25 років, має вищу юридичну освіту не нижче другого рівня, володіє державною мовою, має стаж роботи у галузі права після отримання відповідного диплома не менше двох років та склав кваліфікаційний іспит» [2]. Частина 2 статті 18 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» встановлює перелік осіб, які не можуть бути приватними виконавцями.

З метою визначити рівень професійної підготовленості осіб, що мають намір здійснювати діяльність приватного виконавця, а також для вирішення питання про надання таким особам права

на здійснення діяльності приватного виконавця діє Кваліфікаційна комісія приватних виконавців. Ця Комісія утворюється при Міністерстві юстиції України. Міністерством юстиції України від 27.11.2017 р. № 3792/5 затверджено «Положення про Кваліфікаційну комісію приватних виконавців», яке визначає порядок утворення при Мін'юсті Кваліфікаційної комісії приватних виконавців, її завдання, функції та порядок діяльності.

Особливості утворення та діяльності Кваліфікаційної комісії приватних виконавців можна представити у вигляді таблиці.

КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ ПРИВАТНИХ ВИКОНАВЦІВ: СКЛАД	
Призначаються	Міністерством юстиції України, Радою суддів України, З'їздом приватних виконавців з числа своїх представників, суддів, суддів у відставці, науковців, фахівців у галузі права та приватних виконавців * Приватний виконавець – якщо він не притягувався до дисциплінарної відповідальності.
Склад затверджується	наказом Міністерства юстиції України
Строк повноважень	2 роки
Голова	Міністр юстиції України або заступник
Повноважна	не менше 7 членів
КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ ПРИВАТНИХ ВИКОНАВЦІВ: ЗАВДАННЯ	
Завдання: 1) визначення рівня професійної підготовленості осіб, які мають намір здійснювати діяльність приватного виконавця; 2) вирішення питання щодо надання права на здійснення діяльності приватного виконавця.	Функції: визначає дату іспитів; розробляє та затверджує тестові завдання; розглядає документи; проводить кваліфікаційні іспити; затверджує результати кваліфікаційних іспитів; приймає рішення про видачу посвідчення приватного виконавця.

**НАВЧАЛЬНИЙ ПОСІБНИК З ДИСЦИПЛІНИ
«ВИКОНАВЧЕ ПРОВАДЖЕННЯ»**

КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ ПРИВАТНИХ ВИКОНАВЦІВ: ЗАСІДАННЯ	
Проводяться	у разі потреби
Дата, час і місце	визначається головою. Секретар не пізніше ніж за 10 днів повідомляє про дату і час.
Засідання повноважне	не менше 5 осіб
Засідання проводить	голова, а у разі його відсутності – заступник
Рішення приймаються	простою більшістю голосів від кількості присутніх. У разі рівного розподілу голосів рішення вважається неприйнятним.
Рішення оформлюється	протоколом
Засідання	гласне

Особа, яка має намір здійснювати діяльність приватного виконавця, за загальним правилом зобов'язана пройти навчання і стажування приватного виконавця, після чого подає до Кваліфікаційної комісії приватних виконавців заяву про допуск до складення кваліфікаційного іспиту, а також документи, які підтверджують відповідність особи встановленим вимогам для приватних виконавців. Крім того, особа, яка має намір бути приватним виконавцем, подає до Кваліфікаційної комісії приватних виконавців декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру. Кваліфікаційна комісія приватних виконавців вирішує питання про надання допуску до кваліфікаційного іспиту. У разі позитивного рішення такий іспит має бути проведений протягом трьох місяців з дня надання допуску.

Особливості кваліфікаційного іспиту приватного виконавця можуть бути представлені у вигляді таблиці.

КВАЛІФІКАЦІЙНИЙ ІСПИТ ПРИВАТНОГО ВИКОНАВЦЯ	
Строк	протягом 3 місяців з дня надання допуску. Інформація не пізніш як за 7 днів розміщується на сайті Міністерства юстиції України та сайті Асоціації приватних виконавців України.

**НАВЧАЛЬНИЙ ПОСІБНИК З ДИСЦИПЛІНИ
«ВИКОНАВЧЕ ПРОВАДЖЕННЯ»**

На іспиті мають право бути присутніми	представники Асоціації приватних виконавців України, громадських об'єднань та ЗМІ.
Кваліфікаційний іспит проводиться шляхом	автоматизованого анонімного тестування.
Посвідчення	підстава – рішення Кваліфікаційної комісії, видає Міністерство юстиції України протягом 10 днів. Плата – 1 мін. з/п. Без обмеження строку.
Повторний іспит	не раніше ніж через 6 місяців

Про початок діяльності приватний виконавець повідомляє Міністерство юстиції України, яке є держателем і забезпечує ведення Єдиного реєстру приватних виконавців України.

Особливості Єдиного реєстру приватних виконавців України можуть бути представлені у вигляді таблиці.

ЄДИНИЙ РЕЄСТР ПРИВАТНИХ ВИКОНАВЦІВ УКРАЇНИ	
Мета:	1) ведення обліку приватних виконавців, а також виданих, переоформлених посвідчень; 2) реалізація принципів доступності, гласності та відкритості інформації про приватних виконавців.
Держатель	Міністерство юстиції України.
Адміністратор	державне підприємство «Національні інформаційні системи»
Мова	українська
Відомості	1) ПІБ; 2) дату рішення Кваліфікаційної комісії про надання права на здійснення діяльності; 3) номер посвідчення; 4) виконавчий округ; 5) офіс приватного виконавця; 6) інформація про договір страхування цивільно-правової відповідальності; 7) зупинення діяльності; 8) дату та номер рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності та вид дисциплінарного стягнення; 9) дату та номер рішення Дисциплінарної комісії про припинення діяльності; 10) ПІБ помічників (у разі наявності).

**НАВЧАЛЬНИЙ ПОСІБНИК З ДИСЦИПЛІНИ
«ВИКОНАВЧЕ ПРОВАДЖЕННЯ»**

У разі зміни відомостей	приватний виконавець зобов'язаний не пізніше наступного робочого дня письмово повідомити Міністерство юстиції України. Міністерство юстиції України вносить інформацію до Реєстру не пізніше наступного робочого дня з дня отримання відомостей.
Доступ до інформації	безоплатний, здійснюється цілодобово і без обмежень.

На приватного виконавця покладається обов'язок застрахувати свою цивільно-правову відповідальність перед третіми особами. Стаття 24 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» визначає вимоги до мінімального розміру страхової суми. Такі вимоги можна поділити на дві групи: загальні – застосовуються до приватних виконавців, які здійснюють діяльність більше трьох років, та особливі – застосовуються до приватних виконавців, які здійснюють діяльність протягом перших трьох років. Відповідно до загальних вимог мінімальний розмір страхової суми має становити десять відсотків суми стягнення за всіма виконавчими документами, що будуть перебувати на виконанні у приватного виконавця протягом року. Відповідно до особливих вимог мінімальний розмір страхової суми встановлюється у розмірі ста відсотків зазначеної суми. У будь-якому разі мінімальний розмір страхової суми не може бути меншим, ніж 1 тисяча мінімальних розмірів заробітної плати станом на початок відповідного календарного року.

Приватний виконавець може мати помічників. Помічник працює у приватного виконавця на підставі трудового договору (контракту), укладеного з таким приватним виконавцем. Частина 2 статті 28 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» встановлює вимоги до помічників приватних виконавців, стаття 29 цього Закону визначає їхні права та обов'язки, стаття 30 – особливості припинення та зупинення їхньої діяльності.

Особливості діяльності помічників приватного виконавця можуть бути представлені у вигляді таблиці

Вимоги	громадянин України; вища юридична освіта не нижче першого рівня;
Зміст діяльності	володіє державною мовою. складання проєктів документів виконавчого провадження, участь у прийомі відвідувачів, ведення діловодства і архіву, подання та отримання документів, інші доручення приватного виконавця.
Обмеження	не має права підписувати документи та виконувати процесуальні повноваження приватного виконавця.
Припинення діяльності	1) припинення трудових відносин з приватним виконавцем; 2) припинення права на здійснення діяльності приватного виконавця.
Зупинення діяльності	одночасно із зупиненням права на здійснення діяльності приватного виконавця.

Міністерство юстиції України уповноважене здійснювати контроль за діяльністю приватного виконавця. Такий контроль здійснюється шляхом проведення планових і позапланових перевірок. Крім того, контроль за діяльністю приватного виконавця здійснюється Радою приватних виконавців України. Приватний виконавець несе за свої рішення, дії чи бездіяльність та завдану третім особам шкоду цивільно-правову, адміністративну, кримінальну, а також дисциплінарну відповідальність.

Для забезпечення реалізації завдань самоврядування приватних виконавців функціонує некомерційна професійна організація, що об'єднує всіх приватних виконавців, – Асоціація приватних виконавців України. Її органами є з'їзд приватних виконавців України, Рада приватних виконавців України, Голова Ради приватних виконавців України, ревізійна комісія, комітет з етики, центр підготовки та підвищення кваліфікації приватних виконавців, з'їзд приватних виконавців регіону, рада приватних виконавців регіону, голова ради приватних виконавців регіону, дисциплінарний уповноважений.

Питання для самоконтролю

1. Вимоги до приватних виконавців.
2. Кваліфікаційний іспит приватного виконавця.
3. Єдиний реєстр приватних виконавців України.
4. Страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця.
5. Виконавчі округи і територіальні межі діяльності приватного виконавця.
6. Офіс приватного виконавця.
7. Особливості здійснення діяльності приватного виконавця.
8. Правовий статус помічника приватного виконавця.
9. Основна та додаткова винагорода приватного виконавця та авансування витрат виконавчого провадження.
10. Контроль за діяльністю приватного виконавця.
11. Притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності.
12. Дисциплінарні стягнення, які застосовуються до приватного виконавця.
13. Самоврядування приватних виконавців.

ВИКОРИСТАНА ТА РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Нормативно-правові акти

1. Про виконавче провадження [Електронний ресурс] : Закон України № 1404-VIII від 02.06.2016 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.
2. Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів [Електронний ресурс] : Закон України № 1403-VIII від 02.06.2016 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1403-19> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

3. Про затвердження Положення про Тимчасову кваліфікаційну комісію приватних виконавців [Електронний ресурс] : Наказ Міністерства юстиції України № 2430/5 від 05.08.2016 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1443-17> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

4. Про затвердження Порядку формування і ведення Єдиного реєстру приватних виконавців України [Електронний ресурс] : Наказ Міністерства юстиції України № 2431/5 від 05.08.2016 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1125-16> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

Основна література

5. Виконавче провадження : навч. посіб. для здобувачів вищ. освіти / уклад.: К. В. Гусаров, М. Є. Червинська, Л. М. Мазур та ін. – Х. : Право, 2017. – 186 с.

6. Масюк В. В., Акулова М. Ю. Виконавче провадження у схемах і таблицях : навч. посіб. / В. В. Масюк, М. Ю. Акулова. – Харків : Право, 2017. – 126 с.

Додаткова література

7. Дегтяр Р. О., Шапіро В. С. Інститут приватного виконавця як дієвий механізм виконання судових рішень в Україні та країнах Європейського Союзу / Р. О. Дегтяр, В. С. Шапіро // Реформування правової системи в контексті євроінтеграційних процесів : матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції: у 2-х ч. (м. Суми, 23–24 травня 2019 р.) / редкол.: А. М. Куліш, О. М. Резнік. Суми : СумДУ, 2019. – Ч. 1. – С. 157–160.

8. Іщенко С. Ю. Окремі питання державного регулювання діяльності приватного виконавця / С. Ю. Іщенко // Механізм функціонування громадянського суспільства : збірник тез Всеукраїнської наукової конференції здобувачів вищої освіти (20 листопада 2020 року) / упор. Ю. М. Шевців. – Львів: ЛьвДУВС, 2020. – 396 с. – С. 139–141.

9. Щербак С. В. Процесуальна діяльність виконавців як предмет науки виконавчого процесу: виклики сьогодення / С. В. Щербак // Актуальні проблеми виконавчого процесу України: теорія і практика : збірник наукових статей : IV Міжнародна науково-практична конференція, (м. Київ, 06 грудня 2019 р.) / за заг. ред. д.ю.н., проф. С. Я. Фурси. – К. : Видавець Позднишев, 2019. – С. 42–45.

ТЕМА 1.4. АКТИ, ЩО ПІДЛЯГАЮТЬ ВИКОНАННЮ

Питання теми:

1. Рішення, що підлягають примусовому виконанню.
2. Поняття, зміст і форма виконавчого документа.
3. Види виконавчих документів.
4. Характеристика видів виконавчих документів.

У результаті вивчення теми здобувач має

знати: вимоги, що пред'являються до змісту та форми виконавчих документів, види виконавчих документів;

вміти: аналізувати особливості виконавчих документів, складати проекти виконавчих документів.

Стаття 3 Закону України «Про виконавче провадження» містить перелік виконавчих документів.

1. Виконавчі листи та накази господарських судів. Виконавчі листи видаються на підставі рішень, ухвалених у порядку цивільного судочинства (зокрема, щодо визнання та виконання рішень третейських судів, міжнародних комерційних арбітражів, іноземних судів), адміністративного судочинства, а також кримінального судочинства, якщо рішенням передбачено конфіскацію майна та/або відшкодування збитків, заподіяних злочином. Накази господарських судів видаються господарськими судами

на підставі рішень, ухвалених у порядку господарського судочинства та рішень третейських судів.

2. Судові накази – видаються у цивільному та господарському судочинстві за результатами наказного провадження, мають подвійну правову природу (одночасно є і рішеннями суду, і виконавчими документами).

3. Ухвали, постанов судів у випадках, передбачених законом (ухвали про затвердження мирової угоди / про затвердження умов примирення сторін, про забезпечення позову, про тимчасове вилучення доказів для дослідження судом, про стягнення штрафу, про забезпечення доказів (у випадках, визначених законом)).

4. Виконавчі написи нотаріусів – вчиняються відповідно до законодавства, якщо документ підтверджує безспірність вимоги та не сплив строк давності. Перелік документів, на яких може вчинятися виконавчий напис нотаріуса, встановлюється законодавством.

5. Посвідчення комісій по трудових спорах – видаються на підставі рішень комісій по трудових спорах, мають скорочений строк пред'явлення до виконання – 3 місяці.

6. Постанови державних виконавців про стягнення виконавчого збору, постанови приватних виконавців про стягнення основної винагороди, постанови, що можуть ухвалюватися як державними, так і приватними виконавцями, – про стягнення витрат виконавчого провадження, про накладення штрафу.

7. Постанови органів (посадових осіб), які уповноважені розглядати справи про адміністративні правопорушення у випадках, передбачених законом. Так, у межах виконавчого провадження виконуються постанови про стягнення штрафу, про оплатне вилучення предмета, про конфіскацію предмета, грошей, постанови в частині відшкодування майнової шкоди.

8. Рішення інших державних органів та рішення Національного банку України, якщо вони визнані виконавчими документами законом.

9. Рішення Європейського суду з прав людини, а також рішення інших міжнародних юрисдикційних органів у випадках, передбачених міжнародним договором України.

10. Рішення (постанови) суб'єктів державного фінансового моніторингу або їхніх уповноважених посадових осіб, якщо такі рішення (постанови) підлягають виконанню органами державної виконавчої служби чи приватними виконавцями.

Стаття 4 Закону України «Про виконавче провадження» встановлює вимоги до виконавчого документа. Так, у виконавчому документі зазначаються такі дані:

1) реквізити виконавчого документа («назва і дата видачі документа, найменування органу, прізвище, ім'я, по батькові та посада посадової особи, яка його видала» [4]);

2) реквізити документа, на підставі якого видано виконавчий документ («дата прийняття і номер рішення, згідно з яким видано документ» [4]);

3) дані сторін виконавчого провадження;

4) резолютивна частина рішення, у якій зазначено заходи примусового виконання;

5) дата набрання законної сили рішенням (виняток – рішення, що підлягають негайному виконанню);

6) строк виконавчої давності (строк пред'явлення рішення до виконання).

Особливості основних виконавчих документів можуть бути представлені у вигляді таблиці.

Виконавчий лист	Підстави: 1) судові рішення, ухвалені у порядку цивільного, адміністративного судочинства; 2) рішення третейських судів, міжнародних комерційних арбітражів, іноземних судів + ухвала у порядку цивільного судочинства; 3) рішення у кримінальних справах (конфіскація майна та/або відшкодування збитків, заподіяних злочином).
-----------------	---

**НАВЧАЛЬНИЙ ПОСІБНИК З ДИСЦИПЛІНИ
«ВИКОНАВЧЕ ПРОВАДЖЕННЯ»**

Наказ господарського суду	Підстави: 1) судові рішення, ухвалені в порядку господарського судочинства; 2) рішення третейських судів + ухвала у порядку господарського судочинства.
Судовий наказ	Судочинство: цивільне, господарське. Провадження: наказне. Правова природа: судове рішення+виконавчий документ.
Ухвали судів	1) про затвердження мирової угоди / про затвердження умов примирення сторін; 2) про забезпечення позову; 3) про тимчасове вилучення доказів для дослідження судом; 4) про стягнення штрафу; 5) про забезпечення доказів (винятки: допит свідків, призначення експертизи, огляд доказів).
Виконавчий напис нотаріуса	Умови: 1) безспірність вимоги; 2) не минув строк позовної давності.
Посвідчення комісій по трудових спорах	Підстава: рішення комісії по трудових спорах. Строк пред'явлення – 3 місяці.
Постанови виконавців	1) постанови державних виконавців про стягнення виконавчого збору; 2) постанови державних виконавців чи приватних виконавців: - про стягнення витрат виконавчого провадження - про накладення штрафу 3) постанови приватних виконавців про стягнення основної винагороди.
Постанови органів (посадових осіб), уповноважених розглядати справи про адміністративні правопорушення	1) про стягнення штрафу; 2) про оплатне вилучення предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення; 3) про конфіскацію предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення, та грошей, одержаних внаслідок вчинення адміністративного правопорушення; 4) постанови в частині відшкодування майнової шкоди.

Відповідно до ч. 3 ст. 4 Закону України «Про виконавче провадження» «виконавчий документ підписується уповноваженою посадовою особою із зазначенням її прізвища та ініціалів і скріплюється печаткою. Скріплення виконавчого документа печаткою із зображенням Державного Герба України є обов'язковим, якщо орган (посадова особа), який видав виконавчий документ, згідно із законом зобов'язаний мати таку печатку» [4].

Відповідно до Закону України №797-IX від 15.07.2020 частину 3 статті 4 Закону України «Про виконавче провадження» доповнено абзацом другим, який визначає, що виконавчий документ може бути видано у формі електронного документа згідно із Законом України «Про електронні документи та електронний документообіг» та Законом України «Про електронні довірчі послуги».

Частина 4 статті 4 Закону України «Про виконавче провадження» визначає підстави, за яких виконавчий документ повертається стягувачу без прийняття до виконання.

Питання для самоконтролю

1. Рішення, що підлягають примусовому виконанню.
2. Поняття, зміст і форма виконавчого документа.
3. Види виконавчих документів.
4. Виконавчий лист. Наказ господарського суду. Судовий наказ.
5. Ухвали судів, які є виконавчими документами.
6. Виконавчий напис нотаріуса.
7. Посвідчення комісій по трудових спорах.
8. Постанови виконавців, які є виконавчими документами.
9. Постанови органів (посадових осіб), уповноважених розглядати справи про адміністративні правопорушення, які є виконавчими документами.
10. Рішення інших державних органів і рішення Національного банку України, які законом визнані виконавчими документами.

11. Рішення Європейського суду з прав людини та рішення інших міжнародних юрисдикційних органів.

12. Рішення (постанови) суб'єктів державного фінансового моніторингу (їх уповноважених посадових осіб), які є виконавчими документами.

ВИКОРИСТАНА ТА РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА **Нормативно-правові акти**

1. Господарський процесуальний кодекс України [Електронний ресурс] : Закон України №2947-III від 10.01.2002 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1798-12> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

2. Кодекс адміністративного судочинства України [Електронний ресурс] : Закон України № 2747-IV від 06.07.2005 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

3. Цивільний процесуальний кодекс України [Електронний ресурс] : Закон України № 1618-IV від 18.03.2004 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1618-15> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

4. Про виконавче провадження [Електронний ресурс] : Закон України № 1404-VIII від 02.06.2016 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

Основна література

5. Виконавче провадження : хрестоматія (галузь знань 0304 «Право», освітньо-кваліфікаційний рівень «Бакалавр», напрям підготовки 6.030401 «Правознавство») для студентів факультету № 4 / уклад.: В. В. Комаров, Д. М. Сібільов, С. О. Кравцов,

О. І. Попов. – Х.: Нац. ун-т “Юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого”, 2013. – 730 с.

6. Масюк В. В., Акулова М. Ю. Виконавче провадження у схемах і таблицях : навч. посіб. / В. В. Масюк, М. Ю. Акулова. – Харків : Право, 2017. – 126 с.

Додаткова література

7. Малярчук Л. Ухвала суду як виконавчий документ – підстава для відкриття виконавчого провадження / Л. Малярчук // Jurnalul juridic national: teorie și practică. – 2019. – № 4 (38). – С. 96–100.

8. Рекуненко Т. Виконавче провадження у справах про адміністративні правопорушення / Т. Рекуненко // Підприємництво, господарство і право. – 2019. – № 15. – С. 170–174. – DOI <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2019.5.31>.

9. Стефанчук М. М. Виконання кількох виконавчих документів щодо одного боржника: правова визначеність / М. М. Стефанчук // Eurasian Academic Research Journal. – 2018. – № 6 (24). – С. 21–28.

ТЕМА 1.5. АВТОМАТИЗОВАНА СИСТЕМА ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Питання теми:

1. Поняття та функції автоматизованої системи виконавчого провадження.
2. Доступ до системи та отримання інформації.
3. Єдиний реєстр боржників.
4. Реєстр рішень, виконання яких гарантується державою.
5. Єдиний державний реєстр виконавчих проваджень як архівна складова автоматизованої системи виконавчого провадження.

У результаті вивчення теми здобувач має знати: поняття та функції автоматизованої системи виконавчого провадження, особливості доступу до системи та отри-

мання інформації, порядок передачі документів виконавчого провадження до електронного архіву, реєстри – складові автоматизованої системи виконавчого провадження, особливості пред’явлення виконавчого документа, виданого у формі електронного документа;

вміти: аналізувати окремі функції автоматизованої системи виконавчого провадження, працювати з Єдиним реєстром боржників, здійснювати пошук в автоматизованій системі виконавчого провадження.

Відповідно до «Положення про автоматизовану систему виконавчого провадження», затвердженого Наказом Міністерства юстиції України від 05.08.2016 р. № 2432/5, автоматизована система виконавчого провадження (далі – АСВП) – це «комп’ютерна програма, що забезпечує збирання, зберігання, облік, пошук, узагальнення, надання відомостей про виконавче провадження, формування Єдиного реєстру боржників та захист від несанкціонованого доступу» [2].

АСВП забезпечує виконання таких основних функцій:

1) реєстрація кореспонденції (вхідної та вихідної), а також етапів її проходження;

2) об’єктивний, неупереджений розподіл виконавчих документів, що надходять до органів державної виконавчої служби, між державними виконавцями з урахуванням відповідних коефіцієнтів (коефіцієнти, що встановлюються для розподілу виконавчих документів між державними виконавцями, можуть бути представлені у вигляді таблиці);

Коефіцієнт повний (1)	До якої категорії державних виконавців застосовується для державних виконавців (крім керівника органу державної виконавчої служби та його заступника)	
середній (1/2)	для заступника керівника органу державної виконавчої служби	
низький (1/3)		для керівника органу державної виконавчої служби
нульовий		

- 3) реєстрація виконавчих дій, виготовлення документів виконавчого провадження;
- 4) забезпечення контролю за дотриманням строків вчинення виконавчих дій виконавцями;
- 5) надання стягувачу та боржнику інформації про виконавче провадження, сторонами якого вони є;
- 6) централізоване зберігання документів виконавчого провадження;
- 7) централізоване зберігання інформації про рахунки органів державної виконавчої служби та про рахунки приватних виконавців, забезпечення обліку та звітності за сумами на таких рахунках;
- 8) підготовка та формування статистичних даних;
- 9) формування звітів про суму стягнутого виконавчого збору (такі звіти необхідні для нарахування винагород державним виконавцям);
- 10) передача документів виконавчого провадження до електронного архіву в порядку, визначеному законодавством;
- 11) формування та ведення Єдиного реєстру боржників як складової АСВП;
- 12) забезпечення для боржника можливості сплатити заборгованість за виконавчим провадженням онлайн.

Пункт 5 «Положення про автоматизовану систему виконавчого провадження» регламентує питання доступу до АСВП та отримання інформації.

Складовими частинами АСВП є Єдиний реєстр боржників, Реєстр рішень, виконання яких гарантується державою та Єдиний державний реєстр виконавчих проваджень.

Єдиний реєстр боржників визначається «Положенням про автоматизовану систему виконавчого провадження» як «систематизована база даних про боржників, що є складовою Системи та ведеться з метою оприлюднення в режимі реального часу інформації про невиконані майнові зобов'язання боржників та запобігання відчуженню боржниками майна» [2].

Відповідно до «Положення про автоматизовану систему виконавчого провадження» Реєстр рішень, виконання яких гарантується державою, – це складова частина АСВП, «в якій здійснюється облік рішень, виконання яких гарантується державою, інвентаризація заборгованості за цими рішеннями та їх передача до органу Казначейства» [2].

Єдиний державний реєстр виконавчих проваджень – це окремий спецрозділ, який є архівною складовою частиною АСВП. Цей реєстр містить відомості про виконавчі провадження, зареєстровані до запровадження АСВП. Після запровадження АСВП відомості про незавершені виконавчі провадження були перенесені з Єдиного державного реєстру виконавчих проваджень до АСВП (із збереженням номера виконавчого провадження). Завершені виконавчі провадження обліковуються у Єдиному державному реєстрі виконавчих проваджень як архівній складовій АСВП.

Особливості АСВП можуть бути представлені у вигляді таблиці.

АСВП	«комп'ютерна програма, що забезпечує збирання, зберігання, облік, пошук, узагальнення, надання відомостей про виконавче провадження, формування Єдиного реєстру боржників та захист від несанкціонованого доступу» [2].
адміністратор АСВП	ДП «Національні інформаційні системи» (програмне забезпечення, захист даних)
держатель АСВП	Міністерство юстиції України (принципи ведення)
електронний архів	частина АСВП, що містить інформацію про завершені виконавчі провадження, паперові справи яких передані до архіву
Єдиний державний реєстр виконавчих проваджень	архівна складова АСВП
Єдиний реєстр боржників	систематизована БД про боржників (складова АСВП)

**НАВЧАЛЬНИЙ ПОСІБНИК З ДИСЦИПЛІНИ
«ВИКОНАВЧЕ ПРОВАДЖЕННЯ»**

Реєстр рішень, виконання яких гарантується державою	складова частина АСВП, в якій здійснюється облік рішень, виконання яких гарантується державою, інвентаризація заборгованості за цими рішеннями та їх передача до органу Казначейства
Доступ	1) реєстратори та користувачі (крім сторін виконавчого провадження) – ідентифікатор доступу (надається Адміністратором) + кваліфікований електронний підпис (самостійно); 2) сторони – з використанням: засобів електронної ідентифікації з високим рівнем довіри, ідентифікатора для доступу до інформації про виконавче провадження; 3) інтернет-користувачі – на вебпорталі https://asvprweb.minjust.gov.ua/#/search-debtors у визначених законодавством межах.

Питання для самоконтролю

1. Поняття та функції автоматизованої системи виконавчого провадження.
2. Автоматичний розподіл виконавчих документів в органах державної виконавчої служби.
3. Реєстрація вхідної та вихідної кореспонденції. Внесення до автоматизованої системи виконавчого провадження відомостей щодо здійснення виконавчого провадження.
4. Підготовка статистичних даних. Формування звітів про суму стягнутого виконавчого збору.
5. Реєстратори та користувачі системи. Доступ до системи та отримання інформації.
6. Передача документів виконавчого провадження до електронного архіву.
7. Контроль за строками вчинення виконавчих дій.
8. Єдиний реєстр боржників.
9. Реєстр рішень, виконання яких гарантується державою.

10. Єдиний державний реєстр виконавчих проваджень.
11. Особливості пред'явлення виконавчого документа, виданого у формі електронного документа.

ВИКОРИСТАНА ТА РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА
Нормативно-правові акти

1. Про виконавче провадження [Електронний ресурс] : Закон України № 1404-VIII від 02.06.2016 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.
2. Про затвердження Положення про автоматизовану систему виконавчого провадження [Електронний ресурс] : наказ Міністерства юстиції України № 2432/5 від 05.08.2016 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1126-16> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

Основна література

3. Виконавче провадження : навч. посіб. для здобувачів вищ. освіти / уклад.: К. В. Гусаров, М. Є. Червинська, Л. М. Мазур та ін. – Х. : Право, 2017. – 186 с.
4. Виконавче провадження : навч. посіб. (у схемах і таблицях) (електронне видання) / Ю. М. Юркевич, О. Б. Верба-Сидор, Н. М. Грабар та ін.; за ред. канд. юрид. наук, доц. О. Б. Верби-Сидор. – Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2020. – 600 с.

Додаткова література

5. Іванченко І. В. Примусове виконання рішень державними та приватними виконавцями в Україні: сучасний стан та перспективи [Електронний ресурс] / І. В. Іванченко. – Режим доступу: <https://krs.chmnu.edu.ua/jspui/handle/123456789/1274> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

6. Розум І. О., Логоша В. В. Новації законодавства, що регламентує порядок організації та здійснення виконавчого провадження в Україні [Електронний ресурс] / І. О. Розум, В. В. Логоша. – Режим доступу: <https://dspace.nau.edu.ua/bitstream/NAU/27992/1/Розум%20І.О.%2C%20Логоша%20В.В..pdf> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

ТЕМА 1.6. СТРОКИ У ВИКОНАВЧОМУ ПРОВАДЖЕННІ

Питання теми:

1. Поняття та види строків у виконавчому провадженні.
2. Загальні строки у виконавчому провадженні.
3. Строки пред'явлення виконавчих документів до виконання. Переривання та поновлення строку давності пред'явлення виконавчого документа до виконання.
4. Строки прийняття рішень виконавцями та вчинення виконавчих дій.

У результаті вивчення теми здобувач має знати: поняття та види строків у виконавчому провадженні, підстави та наслідки переривання строку давності виконавчого документа, поновлення пропущеного строку пред'явлення виконавчого документа до виконання;

вміти: класифікувати строки у виконавчому провадженні, обраховувати строки пред'явлення виконавчих документів до виконання, аналізувати практику поновлення пропущених строків пред'явлення виконавчих документів до виконання, визначати строки прийняття рішень виконавцями та вчинення виконавчих дій.

Принцип розумності строків виконавчого провадження визначений Законом України «Про виконавче провадження» як

одна із засад виконавчого провадження. Реалізація цього принципу гарантується встановленням чітких вимог щодо строків у виконавчому провадженні.

Відповідно до ст. 11 Закону України «Про виконавче провадження» «строки у виконавчому провадженні – це періоди часу, в межах яких учасники виконавчого провадження зобов’язані або мають право прийняти рішення або вчинити дію» [1]. Строки у виконавчому провадженні можна класифікувати на ті, що встановлюються законом, та ті, що визначаються виконавцем. Крім того, можна відрізнити строки для здійснення процесуального права (наприклад, строк для пред’явлення виконавчого документа до виконання), строки для виконання процесуального обов’язку (наприклад, строк для надання висновку експертом) та строки вчинення виконавчих дій виконавцями (наприклад, строк для винесення постанови про відкриття виконавчого провадження). Строки у виконавчому провадженні можуть визначатися певним періодом або вказівкою на дату чи подію.

Згідно зі ст. 12 Закону України «Про виконавче провадження» «виконавчі документи можуть бути пред’явлені до примусового виконання протягом трьох років, крім посвідчень комісій по трудових спорах та виконавчих документів, за якими стягувачем є держава або державний орган, які можуть бути пред’явлені до примусового виконання протягом трьох місяців» [1]. Виконавчий документ про стягнення періодичних платежів може бути пред’явлено протягом усього періоду, на який присуджені періодичні платежі.

Частина 4 статті 12 Закону України «Про виконавче провадження» встановлює підстави для переривання строку пред’явлення виконавчого документа до виконання. Такими підставами є пред’явлення стягувачем виконавчого документа до виконання, а також розстрочка чи відстрочка виконання рішення, яка надається судом.

Строк виконавчої давності, пропущений з поважних причин, може бути поновлений. Для цього стягувач має звернутися до суду, який розглядав справу як суд першої інстанції, а у випадку, якщо виконавчий документ був виданий не судом, – до суду в порядку цивільного судочинства за місцем виконання рішення.

Стаття 13 Закону України «Про виконавче провадження» встановлює строки прийняття рішень виконавцями та вчинення виконавчих дій. Більш детально такі строки регламентуються у Додатку до «Положення про автоматизовану систему виконавчого провадження» – «Перелік виконавчих дій та строки їх вчинення».

Питання для самоконтролю

1. Поняття та види строків у виконавчому провадженні.
2. Загальні строки у виконавчому провадженні.
3. Строки пред'явлення виконавчих документів до виконання.
4. Переривання строку пред'явлення виконавчого документа до виконання.
5. Поновлення пропущеного строку давності виконавчого документа.
6. Строки прийняття рішень виконавцями та вчинення виконавчих дій.

ВИКОРИСТАНА ТА РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Нормативно-правові акти

1. Про виконавче провадження [Електронний ресурс] : Закон України № 1404-VIII від 02.06.2016 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.
2. Про затвердження Положення про автоматизовану систему виконавчого провадження [Електронний ресурс] : наказ Мініс-

терства юстиції України № 2432/5 від 05.08.2016 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1126-16> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

Основна література

3. Виконавче провадження : посібник / В. В. Комаров, В. В. Баранкова, В. А. Бігун та ін. ; за ред.. В. В. Комарова. – Х., 2014. – 717 с.

4. Масюк В. В., Акулова М. Ю. Виконавче провадження у схемах і таблицях : навч. посіб. / В. В. Масюк, М. Ю. Акулова. – Харків : Право, 2017. – 126 с.

Додаткова література

5. Білоусов Ю. В. Поняття, призначення та класифікація строків у виконавчому провадженні / Ю. В. Білоусов // Університетські наукові записки. 2016. – № 57. – С. 64–79.

6. Бондар І. В. Деякі питання дотримання строків при виконанні рішень судів у немайнових спорах / І. В. Бондар // Наше право. 2014. – № 4. – С. 136–141.

7. Сібільов Д. М. Інститут форс-мажорних обставин (непереборної сили) та виконавче провадження / Д. М. Сібільов // Юридичний науковий електронний журнал. – 2018. – № 1. – 43–45.

РОЗДІЛ 2

ПОРЯДОК ТА УМОВИ ЗДІЙСНЕННЯ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ

ТЕМА 2.1. ЗАГАЛЬНІ УМОВИ ТА ПОРЯДОК ЗДІЙСНЕННЯ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Питання теми:

1. Заходи примусового виконання у виконавчому провадженні.
2. Місце виконання рішення. Час проведення виконавчих дій.
3. Відкриття виконавчого провадження.
4. Ускладнення у виконавчому провадженні.
5. Закінчення виконавчого провадження.
6. Відновлення виконавчого провадження.

У результаті вивчення теми здобувач має знати: заходи примусового виконання у виконавчому провадженні, підстави повернення стягувачу виконавчого документа без прийняття до виконання, порядок роз'яснення рішень, виконавчих документів, що підлягають примусовому виконанню, ускладнення у виконавчому провадженні;

вміти: визначати місце виконання рішення, час проведення виконавчих дій, обраховувати виконавчий збір та основну винагороду приватного виконавця, визначати підстави, порядок і наслідки відкладення проведення виконавчих дій, відстрочки/розстрочки виконання, встановлення/зміни способу виконання рішення, зупинення вчинення виконавчих дій, порядок розшуку у виконавчому провадженні, підстави та наслідки повернення

виконавчого документа стягувачу, закінчення виконавчого провадження, відновлення виконавчого провадження, повороту виконання.

Стаття 10 Закону України «Про виконавче провадження» визначає заходи примусового виконання рішень. Такими заходами є:

- 1) звернення стягнення на майно боржника, при цьому категорія «майно» розкривається у широкому розумінні;
- 2) звернення стягнення на доходи боржника (заробітну плату, пенсію, стипендію тощо);
- 3) вилучення в боржника речей, зазначених у рішенні, та передача їх стягувачу;
- 4) заборона боржнику розпоряджатися та/або користуватися майном, а також встановлення для боржника обов'язку користуватися майном на умовах, визначених виконавцем.

Перелік заходів примусового характеру, встановлений ст. 10 Закону України «Про виконавче провадження», не є вичерпним, і у виконавчому провадженні можуть бути застосовані інші заходи, якщо це передбачено Законом України «Про виконавче провадження».

Згідно зі ст. 24 Закону України «Про виконавче провадження» «виконавчі дії провадяться державним виконавцем за місцем проживання, перебування, роботи боржника або за місцезнаходженням його майна. Право вибору місця відкриття виконавчого провадження між кількома органами державної виконавчої служби, що можуть вчиняти виконавчі дії щодо виконання рішення на території, на яку поширюються їхні функції, належить стягувачу» [1]. Щодо місця виконання рішення, якщо воно виконується приватним виконавцем, таке місце визначається:

- 1) якщо боржник – фізична особа – за місцем її проживання/перебування або за місцем знаходження її майна;

2) якщо боржник – юридична особа – за її місцезнаходженням або за місцезнаходженням її майна.

При цьому місце виконання рішення важливе для визначення того, до приватного виконавця якого виконавчого округу може звернутися стягувач. Надалі (після відкриття виконавчого провадження приватним виконавцем, що працює у відповідному виконавчому окрузі) виконавчі дії можуть вчинятися приватним виконавцем за необхідності на всій території України (без прив'язки до виконавчого округу).

Щодо місця виконання рішень немайнового характеру, воно визначається за місцем вчинення дій, які зобов'язаний вчинити боржник.

Відповідно до ст. 29 Закону України «Про виконавче провадження» за загальним правилом виконавчі дії здійснюються виконавцем у робочі дні, не раніше 6 і не пізніше 22 години. У неробочі та святкові дні з 6:00 до 22:00 виконавчі дії можуть здійснюватися у двох випадках: 1) якщо зволікання неможливе; 2) якщо виконавчі дії не можуть бути вчинені в робочі дні з вини боржника. Закон також допускає проведення виконавчих дій у нічний час (з 22:00 до 6:00). Це можливо за виняткових обставин – якщо невиконання рішення створює загрозу життю чи здоров'ю громадян. Крім того, можливість виконавчих дій у нічний час передбачена для випадків, коли виконавчі дії, розпочаті до 22 години, необхідно продовжити.

Виконавче провадження є сукупністю різноманітних виконавчих дій, процедур, які відбуваються планомірно і поступово. З огляду на те, що виконавче провадження є процесуальною (процедурною) діяльністю, її можна поділити на певні етапи – стадії.

Закон не містить визначення поняття «стадія виконавчого провадження», проте на основі аналізу чинного законодавства можна дійти висновку, що це сукупність дій державного виконавця або приватного виконавця та інших учасників виконав-

чого провадження, що спрямовані на досягнення певної процесуальної мети. У найзагальнішому вигляді такою метою є своєчасне, повне і законне фактичне виконання вимог виконавчого документа. Стадії органічно пов'язані між собою, і наступна починається тільки після закінчення попередньої.

Виконавець розпочинає примусове виконання на підставі виконавчого документа за заявою стягувача або прокурора (у разі представництва ним інтересів громадянина або держави в суді), а також у разі надходження виконавчого документа безпосередньо від органу, який його видав, у випадках, передбачених законом.

Не пізніше наступного робочого дня з дня надходження виконавчого документа виконавець виносить постанову про відкриття виконавчого провадження. У цій постанові зазначається обов'язок боржника подати декларацію про майно та доходи. При цьому боржник попереджається про відповідальність за неподання декларації або внесення до неї завідомо неправдивих відомостей.

Безумовно, на кожній стадії можуть мати місце певні дії, які є випадковими щодо загальної мети виконавчого провадження. З огляду на це можуть виникати ускладнення у виконавчому процесі. Як наслідок, можливе роз'яснення рішень, виконавчих документів, що підлягають примусовому виконанню, відкладення проведення виконавчих дій, відстрочка або розстрочка виконання, встановлення чи зміна способу виконання рішення, зупинення вчинення виконавчих дій, розшук, повернення виконавчого документа стягувачу, зупинення виконавчого провадження.

Так, відповідно до ст. 31 Закону України «Про виконавче провадження» «у разі якщо викладена у виконавчому документі резолютивна частина рішення є незрозумілою, виконавець або сторони виконавчого провадження мають право звернутися до суду, який видав виконавчий документ, із заявою про

роз'яснення відповідного рішення. У разі якщо зміст виконавчого документа незрозумілий, виконавець або сторони виконавчого провадження мають право звернутися до органу (посадової особи), який видав виконавчий документ, із заявою про роз'яснення його змісту» [1].

Згідно зі ст. 32 Закону України «Про виконавче провадження» «за наявності обставин, що перешкоджають проведенню виконавчих дій (хвороба сторони виконавчого провадження, відрядження сторони виконавчого провадження, стихійне лихо тощо), або з інших підстав, внаслідок виникнення яких сторони були позбавлені можливості скористатися правами... виконавець може відкласти проведення виконавчих дій з власної ініціативи або за заявою стягувача чи боржника на строк до 10 робочих днів. Про відкладення проведення виконавчих дій виконавець виносить відповідну постанову» [1].

Крім того, за наявності перелічених вище обставин стягувач і боржник мають право звернутися до суду, який розглядав справу як суд першої інстанції, із заявою про відстрочку або розстрочку виконання рішення. Якщо ж рішення ухвалене не судом, таке право надається стягувачу, який має звернутися із заявою до виконавця. У такому разі питання відстрочки/розстрочки виконання рішення буде вирішуватися виконавцем.

Законом також передбачена можливість вирішення питання про встановлення або зміну способу і порядку виконання судового рішення. Таке питання віднесено до компетенції суду, який розглядав справу як суд першої інстанції. При цьому право на звернення до суду за вирішенням цього питання мають стягувач, боржник, виконавець (державний або приватний) за заявою стягувача чи боржника, а також державний виконавець з власної ініціативи у випадку, передбаченому Законом України «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень».

Стаття 34 Закону України «Про виконавче провадження» встановлює підстави для зупинення вчинення виконавчих дій.

Іншим ускладненням у виконавчому провадженні може бути необхідність розшуку. При цьому питання про оголошення розшуку фізичних осіб (боржника або дитини під час виконання рішення про відібрання дитини) вирішується судом шляхом винесення ухвали на підставі подання виконавця. Розшук боржника – юридичної особи або майна боржника (крім транспортних засобів) виконавець здійснює самостійно – шляхом звернення до відповідних реєстрів, подання запитів до органів, установ, проведення перевірок за місцем проживання/перебування/знаходження боржника. Розшук транспортних засобів здійснюється поліцією на підставі постанови виконавця.

Стаття 37 Закону України «Про виконавче провадження» встановлює підстави для повернення виконавчого документа стягувачу.

Виконавче провадження підлягає зупиненню у разі поновлення судом строку для подання апеляційної скарги на рішення, що стало підставою для видачі виконавчого документа, або прийняття такої апеляційної скарги судом до розгляду (виняток – виконавчі документи, що підлягають негайному виконанню).

Стаття 39 Закону України «Про виконавче провадження» встановлює підстави для закінчення виконавчого провадження.

Стаття 41 Закону України «Про виконавче провадження» регламентує питання відновлення виконавчого провадження: «у разі якщо постанова виконавця про закінчення виконавчого провадження або повернення виконавчого документа стягувачу визнана судом незаконною чи скасована в установленому законом порядку, виконавче провадження підлягає відновленню за постановою виконавця не пізніше наступного робочого дня з дня одержання виконавцем відповідного рішення» [1].

Питання для самоконтролю

1. Заходи примусового виконання у виконавчому провадженні.

2. Місце виконання рішення.
3. Відкриття виконавчого провадження.
4. Повернення стягувачу виконавчого документа без прийняття до виконання.
5. Виконавчий збір.
6. Основна винагорода приватного виконавця.
7. Час проведення виконавчих дій.
8. Роз'яснення рішень, виконавчих документів, що підлягають примусовому виконанню
9. Відкладення проведення виконавчих дій.
10. Відстрочка або розстрочка виконання, встановлення чи зміна способу виконання рішення. Зупинення вчинення виконавчих дій.
11. Розшук у виконавчому провадженні.
12. Повернення виконавчого документа стягувачу.
13. Закінчення виконавчого провадження.
14. Відновлення виконавчого провадження.
15. Поворот виконання.

ВИКОРИСТАНА ТА РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА **Нормативно-правові акти**

1. Про виконавче провадження [Електронний ресурс] : Закон України № 1404-VIII від 02.06.2016 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.
2. Про затвердження Інструкції з організації примусового виконання рішень [Електронний ресурс] : Наказ Міністерства юстиції України № 512/5 від 02.04.2012 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0489-12> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

Основна література

3. Виконавче провадження : посібник / В. В. Комаров, В. В. Баранкова, В. А. Бігун та ін. ; за ред.. В. В. Комарова. – Х., 2014. – 717 с.

4. Масюк В. В., Акулова М. Ю. Виконавче провадження у схемах і таблицях : навч. посіб. / В. В. Масюк, М. Ю. Акулова. – Харків : Право, 2017. – 126 с.

Додаткова література

5. Воронько О. О. Розшук майна боржника в процесі виконавчого провадження у Франції / О. О. Воронько // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Юриспруденція. – 2018. – № 35. Том 2. – С. 15–19. – DOI <https://doi.org/10.32841/2307-1745.2018.35.2.4>.

6. Малярчук Л. Правова сутність арешту майна боржника при зверненні стягнення на нього / Л. Малярчук // Підприємництво, господарство і право. – 2019. – № 11. – С. 43–38. DOI <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2019.11.07>.

7. Осіпова О. О. Щодо місця провадження виконавчих дій у разі стягнення безготівкових коштів / О. О. Осіпова // Справедливість, закон і суспільство у сучасній державі : збірник матеріалів Міжнародної юридичної науково-практичної конференції «Актуальна юриспруденція», м. Київ, 4 жовтня 2018 року. Тези наукових доповідей. – Київ: Видавничий дім «АртЕк». – 2018. – 117 с. – С. 57–62.

8. Сенік П. Р. Виконавче провадження як логічне завершення судового провадження / П. Р. Сенік // Вісник ЛТЕУ. Юридичні науки. – 2018. – № 6. – С. 224–230.

9. Сергієнко Н. А. Зловживання правами у виконавчому процесі / Н. А. Сергієнко // Держава та регіони. Серія: Право. – 2020. – № 3 (69). – С. 41–46.

10. Сергієнко Н. А. Проблематика роз'яснення рішень та несудових виконавчих документів в ході виконавчого провадження / Н. А. Сергієнко // Наукові розвідки з актуальних проблем

публічного та приватного права: матеріали IV Всеукраїнської науково-практичної конференції (Київ, 24 квітня 2021 року). – Київ : Київський університет імені Бориса Грінченка, 2021. – 222 с. – С. 21-23.

11. Сергієнко Н. Відновлення виконавчого провадження: проблеми правового регулювання / Н. Сергієнко // Юридичний вісник. – 2020. – № 3. – С. 170–176. – DOI <https://doi.org/10.32837/yuv.v0i3.1938>.

12. Сібільов Д. М. Виконавче провадження та експертизи з питань права / Д. М. Сібільов // Матеріали круглого столу, присвяченого 18-й річниці Європейського дня цивільного правосуддя (м. Харків, 25 жовтня 2021 р.). – Харків : ТОВ «Оберіг», 2021. – 85 с. – С. 43-45.

13. Сібільов Д. М. Інститут форс-мажорних обставин (непереборної сили) та виконавче провадження / Д. М. Сібільов // Юридичний науковий електронний журнал. – 2018. – № 1. – 43–45.

14. Снідевич О. Правове регулювання зведеного виконавчого провадження у законодавстві України про виконавче провадження / О. Снідевич // Jurnalul juridic national: teorie și practică. – 2019. – № 2-2 (36). – С. 77–80.

15. Стефанчук М. М. Виконання кількох виконавчих документів щодо одного боржника: правова визначеність / М. М. Стефанчук // Eurasian Academic Research Journal. – 2018. – № 6 (24). – С. 21–28.

16. Ятченко Є. О. Гарантія як спосіб виконання зобов'язання у виконавчому провадженні / Є. О. Ятченко // Держава і право : зб. наук. праць. Юридичні науки. – 2020. – Вип. 87. – С. 76–86.

ТЕМА 2.2. ФІНАНСУВАННЯ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ. РОЗПОДІЛ СТЯГНУТИХ З БОРЖНИКА ГРОШОВИХ СУМ

Питання теми:

1. Кошти виконавчого провадження.
2. Витрати виконавчого провадження.
3. Розподіл стягнутих з боржника грошових сум.
4. Черговість задоволення вимог стягувачів.

У результаті вивчення теми здобувач має

знати: види коштів виконавчого провадження, можливі витрати виконавчого провадження, порядок обліку сум, що перебувають на рахунках органів державної виконавчої служби та приватних виконавців, формування звітів про суму стягнутого виконавчого збору;

вміти: обраховувати виконавчий збір, основну винагороду приватного виконавця, розмір винагороди державних виконавців, визначати черговість задоволення вимог стягувачів і порядок виплати стягнутих грошових сум.

Стаття 42 Закону України «Про виконавче провадження» зараховує до коштів виконавчого провадження такі:

- 1) виконавчий збір (сплачується боржником, якщо рішення виконується державним виконавцем) або основну винагороду приватного виконавця (сплачується боржником, якщо рішення виконується приватним виконавцем);
- 2) авансовий внесок стягувача (наразі його сплата не вимагається для відкриття виконавчого провадження, проте законодавством передбачена можливість додаткового авансування витрат виконавчого провадження);
- 3) стягнуті з боржника кошти для здійснення витрат виконавчого провадження.

Стаття 27 Закону України «Про виконавче провадження» визначає виконавчий збір як «збір, що справляється на всій території України за примусове виконання рішення органами державної виконавчої служби» [1]. Виконавчий збір сплачується боржником і підлягає перерахуванню до Державного бюджету України. Розмір виконавчого збору визначається залежно від того, виконується рішення майнового чи немайнового характеру. Так, якщо виконується рішення майнового характеру, розмір виконавчого збору відповідно до ч. 2 ст. 27 Закону України «Про виконавче провадження» становить «10 відсотків суми, що підлягає примусовому стягненню, поверненню, або вартості майна боржника, що підлягає передачі стягувачу за виконавчим документом, заборгованості із сплати аліментів» [1]. У разі виконання рішення немайнового характеру сума виконавчого збору визначається з урахуванням розміру мінімальної заробітної плати. При цьому якщо боржником є фізична особа, виконавчий збір становить розмір двох мінімальних заробітних плат. Якщо ж боржником є юридична особа, виконавчий збір становить розмір чотирьох мінімальних заробітних плат.

Щодо розміру основної винагороди приватного виконавця, якщо виконується рішення майнового характеру, такий розмір (так само як і розмір виконавчого збору) становить 10 відсотків суми стягнення / вартості майна / заборгованості зі сплати аліментів. Якщо ж приватним виконавцем виконується рішення немайнового характеру, сума основної винагороди визначається не з урахуванням розміру мінімальної заробітної плати (як це передбачено для виконавчого збору), а з урахуванням розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 1 січня відповідного календарного року. При цьому якщо боржником є фізична особа, розмір основної винагороди визначається у розмірі чотирьох прожиткових мінімумів, а якщо боржником є юридична особа – восьми прожиткових мінімумів.

Розміри виконавчого збору та основної винагороди приватного виконавця можуть бути представлені у вигляді таблиці.

	Виконавчий збір	Основна винагорода приватного виконавця
Рішення майнового характеру	10 відсотків суми стягнення / вартості майна / заборгованості зі сплати аліментів	10 відсотків суми стягнення / вартості майна / заборгованості зі сплати аліментів
Рішення немайнового характеру	Боржник – фізична особа: два розміри мінімальних заробітних плат.	Боржник – фізична особа: чотири розміри прожиткових мінімумів
	Боржник – юридична особа: чотири розміри мінімальних заробітних плат	Боржник – юридична особа: вісім розмірів прожиткових мінімумів

Авансові внески стягувачів використовуються виконавцем для здійснення витрат виконавчого провадження. Порядок використання авансових внесків встановлюється п. 17 р. VII «Інструкції з організації примусового виконання рішень». Стаття 43 Закону України «Про виконавче провадження» регламентує питання додаткового авансування витрат виконавчого провадження.

Розмір та види витрат виконавчого провадження визначені Міністерством юстиції України у Наказі «Про встановлення Видів та розмірів витрат виконавчого провадження» від 29.09.2016 р. № 2830/5.

Стаття 44 Закону України «Про виконавче провадження» містить положення щодо обліку сум, які перебувають на рахунках органів державної виконавчої служби та на рахунках приватних виконавців.

Розділ IV Закону України «Про виконавче провадження» встановлює порядок розподілу стягнутих з боржника грошових сум. Так, відповідно до ст. 45 Закону України «Про виконавче провадження» розподіл стягнутих виконавцем з боржника грошових сум здійснюється у такій черговості:

- 1) перша черга – повернення авансового внеску стягувача;

2) друга черга – компенсація витрат виконавчого провадження, які не покриті авансуванням;

3) третя черга – задоволення вимог стягувача та стягнення виконавчого збору (якщо рішення виконується державним виконавцем) або основної винагороди приватного виконавця (якщо рішення виконується приватним виконавцем) у розмірі десяти відсотків фактично стягнутої суми для задоволення вимог стягувача (виняток – виконання рішень про стягнення аліментів);

4) четверта черга – стягнення штрафів, накладених виконавцем відповідно до Закону України «Про виконавче провадження», та виконавчого збору (якщо рішення виконується державним виконавцем) або основної винагороди (якщо рішення виконується приватним виконавцем) за виконавчими документами про стягнення аліментів.

Стаття 46 Закону України «Про виконавче провадження» встановлює черговість задоволення вимог стягувачів, якщо стягнутої з боржника суми недостатньо для задоволення всіх вимог. Так, у цьому разі кошти розподіляються між стягувачами в такій черговості:

1) перша черга – задоволення вимог, які забезпечені заставою, якщо стягнення було звернено на заставлене майно;

2) друга черга – задоволення вимог про стягнення аліментів, відшкодування збитків та шкоди, які були завдані внаслідок кримінального або адміністративного правопорушення, відшкодування шкоди внаслідок каліцтва або іншого ушкодження здоров'я, відшкодування шкоди у зв'язку із втратою годувальника;

3) третя черга – задоволення вимог працівників, пов'язаних з трудовими правовідносинами;

4) четверта черга – задоволення вимог за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, вимог про стягнення збору на обов'язкове державне пенсійне страхування,

стягнення страхових внесків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, а також вимог про стягнення податків та інших платежів до бюджету;

5) п'ята черга – задоволення інших вимог стягувачів.

Варто пам'ятати, що вимоги стягувачів наступної черги задовольняються лише після повного задоволення вимог стягувачів попередньої черги. У разі ж якщо стягнута з боржника сума є недостатньою для задоволення вимог однієї черги, такі вимоги за загальним правилом задовольняються пропорційно. Виняток становлять вимоги працівників, пов'язані з трудовими правовідносинами. Так, відповідно до ч. 2 ст. 46 Закону України «Про виконавче провадження» «вимоги стягувачів щодо виплати заборгованості із заробітної плати та інші вимоги, пов'язані з трудовими правовідносинами, задовольняються в порядку надходження виконавчих документів» [1].

Питання для самоконтролю

1. Кошти виконавчого провадження.
2. Виконавчий збір.
3. Основна винагорода приватного виконавця.
4. Стягнуті з боржника кошти на витрати виконавчого провадження.
5. Додаткове авансування витрат виконавчого провадження.
6. Облік сум, які перебувають на рахунках органів державної виконавчої служби та на рахунках приватних виконавців. Формування звітів про суму стягнутого виконавчого збору.
7. Витрати виконавчого провадження.
8. Порядок виплати винагород державним виконавцям та їх розміри.
9. Розподіл стягнутих з боржника грошових сум.
10. Черговість задоволення вимог стягувачів.
11. Порядок виплати стягнутих грошових сум.

ВИКОРИСТАНА ТА РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА
Нормативно-правові акти

1. Про виконавче провадження [Електронний ресурс] : Закон України № 1404-VIII від 02.06.2016 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

2. Про затвердження Порядку використання коштів виконавчого провадження [Електронний ресурс]: постанова Кабінету Міністрів України № 554 від 29.04.2004 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/554-2004-п> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

3. Про затвердження Порядку виплати та розмірів винагород державному виконавцю [Електронний ресурс] : Постанова Кабінету Міністрів України № 126 від 11.03.2015 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/126-2015-п> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

Основна література

4. Масюк В. В., Акулова М. Ю. Виконавче провадження у схемах і таблицях : навч. посіб. / В. В. Масюк, М. Ю. Акулова. – Харків : Право, 2017. – 126 с.

5. Науково-практичний коментар Закону України «Про виконавче провадження» станом на 5 вересня 2017 року : практичний посібник. – К. : «Центр учбової літератури», 2017. – 304 с.

Додаткова література

6. Остафійчук Л. Виконавча санкція як альтернатива виконавчому збору [Електронний ресурс] / Л. Остафійчук. – Режим доступу: <https://archer.chnu.edu.ua/handle/123456789/2436> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

7. Ревуцька Б. В. Практичні аспекти примусового виконання судових рішень органами державної виконавчої служби

[Електронний ресурс] / Б. В. Ревуцька. – Режим доступу: <http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/43731/1/Ревуцька.pdf> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

8. Стефанчук М. М. Виконання кількох виконавчих документів щодо одного боржника: правова визначеність / М. М. Стефанчук // Eurasian Academic Research Journal. – 2018. – № 6 (24). – С. 21–28.

ТЕМА 2.3. РОЛЬ СУДУ У ВИКОНАВЧОМУ ПРОВАДЖЕННІ

Питання теми:

1. Звернення судових рішень до виконання.
2. Повноваження суду під час ускладнень у виконавчому провадженні.
3. Судовий контроль за виконанням судових рішень.

У результаті вивчення теми здобувач має

знати: особливості визначення порядку і строку виконання судового рішення, особливості забезпечення виконання судового рішення, порядок виправлення описок та арифметичних помилок у рішенні суду, порядок ухвалення додаткового рішення суду, порядок роз'яснення судового рішення, порядок звернення судових рішень до виконання, порядок виправлення помилки у виконавчому документі та порядок визнання виконавчого документа таким, що не підлягає виконанню, підстави, порядок і наслідки відстрочення / розстрочення виконання, зміни / встановлення способу і порядку виконання рішення суду, зупинення виконання судового рішення, заміни сторони виконавчого провадження, повороту виконання судових рішень;

вміти: визначати рішення, які підлягають негайному виконанню, аналізувати підстави та наслідки поновлення пропущеного строку для пред'явлення виконавчого документа до виконання, аналізувати особливості мирової угоди в процесі виконання, особливості судового контролю за виконанням судових рішень.

У літературі повноваження суду на стадії виконання рішення пропонується розглядати як повноваження щодо здійснення попереднього судового захисту та з подальшого примусового захисту у процесі примусового виконання рішень [6].

За О. Б. Вербою-Сидор повноваження щодо здійснення судом так званого «попереднього судового захисту» включають ті, що пов'язані зі зверненням рішень до виконання (видача судом виконавчого документа, його дубліката, поновлення пропущеного з поважних причин строку для пред'явлення виконавчого документа до виконання) та повноваження з вирішення питань, які виникають під час примусового виконання (зокрема, виправлення помилки у виконавчому документі, визнання виконавчого документа таким, що не підлягає виконанню, відстрочення / розстрочення виконання, зміна / встановлення способу і порядку виконання рішення суду, зупинення виконання судового рішення, заміна сторони виконавчого провадження, затвердження мирової угоди, вирішення питання про поворот виконання судових рішень) [6].

Особливості звернення судових рішень до виконання можуть бути представлені у вигляді таблиці.

Цивільний процесуальний кодекс України	Господарський процесуальний кодекс України	Кодекс адміністративного судочинства України
Стаття 431.	Стаття 327.	Стаття 373.
Виконавчі документи: <ul style="list-style-type: none"> • – виконавчий лист; • – судовий наказ (у випадку наказного провадження); • – ухвала суду (якщо це визначено Цивільним процесуальним кодексом України).	Виконавчі документи: <ul style="list-style-type: none"> • – наказ господарського суду; • – судовий наказ (у випадку наказного провадження); • – ухвала суду (якщо це визначено Господарським процесуальним кодексом України).	Виконавчі документи: <ul style="list-style-type: none"> • – виконавчий лист; • – ухвала суду (якщо це визначено Кодексом адміністративного судочинства України).

**НАВЧАЛЬНИЙ ПОСІБНИК З ДИСЦИПЛІНИ
«ВИКОНАВЧЕ ПРОВАДЖЕННЯ»**

Декілька позивачів / відповідачів / різні місця, де має бути проведено виконання / кілька дій, що мають бути вчинені – декілька виконавчих листів.	Декілька позивачів / відповідачів / різні місця, де має бути проведено виконання / кілька дій, що мають бути вчинені – декілька наказів.	Декілька позивачів / відповідачів / різні місця, де має бути проведено виконання / кілька дій, що мають бути вчинені – декілька виконавчих документів.
Забезпечення виконання рішення суду.	Забезпечення виконання рішення суду.	Забезпечення виконання рішення суду.

Особливості виправлення помилок у виконавчих документах і особливості визнання їх такими, що не підлягають виконанню, можуть бути представлені у вигляді таблиці.

Цивільний процесуальний кодекс України	Господарський процесуальний кодекс України	Кодекс адміністративного судочинства України
Стаття 432.	Стаття 328.	Стаття 374.
<p>Питання вирішується судом, який видав виконавчий документ, за заявою стягувача або боржника.</p> <p>Підстави для визнання виконавчого документа таким, що не підлягає виконанню повністю або частково:</p> <ul style="list-style-type: none"> • – виконавчий документ було видано помилково; • – відсутній обов’язок боржника повністю або частково (у зв’язку з припиненням такого обов’язку / добровільним виконанням / з інших причин). 	<p>Питання вирішується судом, який видав виконавчий документ, за заявою стягувача або боржника.</p> <p>Підстави для визнання виконавчого документа таким, що не підлягає виконанню повністю або частково:</p> <ul style="list-style-type: none"> • – виконавчий документ було видано помилково; • – відсутній обов’язок боржника повністю або частково (у зв’язку з припиненням такого обов’язку / добровільним виконанням / з інших причин). 	<p>Питання вирішується судом, який видав виконавчий документ, за заявою стягувача або боржника.</p> <p>Підстави для визнання виконавчого документа таким, що не підлягає виконанню повністю або частково:</p> <ul style="list-style-type: none"> • – виконавчий документ було видано помилково; • – відсутній обов’язок боржника повністю або частково (у зв’язку з припиненням такого обов’язку / добровільним виконанням / з інших причин).

**НАВЧАЛЬНИЙ ПОСІБНИК З ДИСЦИПЛІНИ
«ВИКОНАВЧЕ ПРОВАДЖЕННЯ»**

Строк для розгляду заяви – 10 днів.	Строк для розгляду заяви – 10 днів.	Строк для розгляду заяви – 10 днів.
Рішення за результатами розгляду – ухвала.	Рішення за результатами розгляду – ухвала.	Рішення за результатами розгляду – ухвала.
Стягнення на користь боржника безпідставно одержаного.	Стягнення на користь боржника безпідставно одержаного.	Стягнення на користь боржника безпідставно одержаного.

Особливості поновлення судом строку давності виконавчого документа можуть бути представлені у вигляді таблиці.

Цивільний процесуальний кодекс України	Господарський процесуальний кодекс України	Кодекс адміністративного судочинства України
Стаття 433.	Стаття 329.	Стаття 376.
Підстави: поважні причини пропуску строку.	Підстави: поважні причини пропуску строку.	Підстави: поважні причини пропуску строку.
Суд, до якого подається заява: 1) якщо виконавчий документ видано судом – до суду, що розглядав справу як суд першої інстанції; 2) якщо виконавчий документ видано іншими органами / посадовими особами – до суду за місцем виконання рішення. Строк для розгляду заяви – 10 днів. Рішення за результатами розгляду – ухвала.	Суд, до якого подається заява: 1) до суду, що розглядав справу як суд першої інстанції. Строк для розгляду заяви – 10 днів. Рішення за результатами розгляду – ухвала.	Суд, до якого подається заява: 1) до суду, що розглядав справу як суд першої інстанції. Строк для розгляду заяви – 10 днів. Рішення за результатами розгляду – ухвала.

Особливості укладення мирової угоди або примирення сторін можуть бути представлені у вигляді таблиці.

Цивільний процесуальний кодекс України	Господарський процесуальний кодекс України	Кодекс адміністративного судочинства України
Стаття 434.	Стаття 330.	Стаття 377.
<p>Мирова угода / заява про відмову стягувача від примусового виконання спершу подається виконавцю.</p> <p>Далі виконавець передає таку мирову угоду / заяву про відмову стягувача від примусового виконання до суду, який видав виконавчий документ.</p> <p>Строк для розгляду питання про затвердження мирової угоди / задоволення заяви про відмову стягувача від примусового виконання – 10 днів.</p> <p>Рішення за результатами розгляду – ухвала.</p> <p>Підстави для відмови у затвердженні мирової угоди – стаття 207 Цивільного процесуального кодексу України.</p>	<p>Мирова угода / заява про відмову стягувача від примусового виконання спершу подається виконавцю.</p> <p>Далі виконавець передає таку мирову угоду / заяву про відмову стягувача від примусового виконання до суду, який видав виконавчий документ.</p> <p>Строк для розгляду питання про затвердження мирової угоди / задоволення заяви про відмову стягувача від примусового виконання – 10 днів.</p> <p>Рішення за результатами розгляду – ухвала.</p> <p>Підстави для відмови у затвердженні мирової угоди – стаття 192 Господарського процесуального кодексу України.</p>	<p>Заява про примирення / заява про відмову стягувача від примусового виконання спершу подається державному виконавцю.</p> <p>Далі державний виконавець передає таку заяву про примирення / заяву про відмову стягувача від примусового виконання до суду, який видав виконавчий документ.</p> <p>Строк для розгляду питання про затвердження умов примирення сторін / про прийняття відмови стягувача від примусового виконання – 10 днів.</p> <p>Рішення за результатами розгляду – ухвала.</p> <p>Підстави для відмови у затвердженні умов примирення сторін / відмови стягувача від примусового виконання:</p>

**НАВЧАЛЬНИЙ ПОСІБНИК З ДИСЦИПЛІНИ
«ВИКОНАВЧЕ ПРОВАДЖЕННЯ»**

Підстави для відмови в задоволенні заяви про відмову стягувача від примусового виконання – стаття 206 Цивільного процесуального кодексу України.	Підстави для відмови в задоволенні заяви про відмову стягувача від примусового виконання – стаття 191 Господарського процесуального кодексу України.	<ul style="list-style-type: none"> • – такі умови / відмова стягувача суперечать закону; • – такі умови / відмова стягувача порушують права, свободи чи інтереси інших осіб.
--	--	--

Особливості відстрочення / розстрочення виконання, а також зміни / встановлення способу / порядку виконання можуть бути представлені у вигляді таблиці.

Цивільний процесуальний кодекс України	Господарський процесуальний кодекс України	Кодекс адміністративного судочинства України
Стаття 435. Особи, які мають право подати заяву: 1. 1) про відстрочення / розстрочення виконання – сторони виконавчого провадження; 2. 2) про встановлення / зміну способу / порядку виконання – стягувач або виконавець. Строк для розгляду заяви – 10 днів. Підстави: обставини, які істотно ускладнюють виконання чи роблять це неможливим.	Стаття 331. Особи, які мають право подати заяву: 1. 1) про відстрочення / розстрочення виконання – сторони виконавчого провадження; 2. 2) про встановлення / зміну способу / порядку виконання – стягувач або виконавець. Строк для розгляду заяви – 10 днів. Підстави: обставини, які істотно ускладнюють виконання чи роблять це неможливим.	Стаття 378. Особи, які мають право подати заяву: 1. 1) про відстрочення / розстрочення виконання – сторони виконавчого провадження; 2. 2) про встановлення / зміну способу / порядку виконання – стягувач або виконавець. Питання відстрочення / розстрочення виконання, встановлення / зміни способу / порядку виконання можуть бути розглянуті за ініціативою суду. Строк для розгляду заяви – 10 днів. Підстави: обставини, які істотно ускладнюють виконання чи роблять це неможливим.

**НАВЧАЛЬНИЙ ПОСІБНИК З ДИСЦИПЛІНИ
«ВИКОНАВЧЕ ПРОВАДЖЕННЯ»**

<p>Максимальний строк відстрочення / розстрочення – 1 рік з дня ухвалення рішення, виконання якого розстрочено / відстрочено.</p> <p>Можливі заходи забезпечення позову.</p> <p>Рішення за результатами розгляду заяви – ухвала.</p>	<p>Максимальний строк відстрочення / розстрочення – 1 рік з дня ухвалення рішення, виконання якого розстрочено / відстрочено.</p> <p>Можливі заходи забезпечення позову.</p> <p>Рішення за результатами розгляду заяви – ухвала.</p>	<p>Максимальний строк відстрочення / розстрочення – 1 рік з дня ухвалення рішення, виконання якого розстрочено / відстрочено.</p> <p>Можливі заходи забезпечення позову.</p> <p>У разі відстрочення / розстрочення – зміна строку для подання звіту про виконання рішення.</p> <p>Рішення за результатами розгляду заяви – ухвала.</p>
--	--	--

Подальший судовий захист у процесі примусового виконання рішень забезпечується шляхом судового контролю за виконанням судових рішень, вирішення судом питання про поворот виконання, видачі виконавчих листів за рішеннями третейських судів.

Так, особливості судового контролю за виконанням судових рішень можна представити у вигляді таблиці.

Цивільний процесуальний кодекс України	Господарський процесуальний кодекс України	Кодекс адміністративного судочинства України
Право на звернення із скаргою до суду – сторони.	Право на звернення із скаргою до суду – сторони.	Стаття 382. Звіт про виконання судового рішення.
Подання скарги – до суду, який розглянув справу як суд першої інстанції.	Подання скарги – до суду, який розглянув справу як суд першої інстанції.	Стаття 287. Оскарження рішень, дій або бездіяльності органу державної виконавчої служби або приватного виконавця.

**НАВЧАЛЬНИЙ ПОСІБНИК З ДИСЦИПЛІНИ
«ВИКОНАВЧЕ ПРОВАДЖЕННЯ»**

Строки для звернення зі скаргюю: 1) загальне правило – 10 днів; 2) для оскарження постанови про відкладення виконавчих дій – 3 дні.	Строки для звернення із скаргюю 1) загальне правило – 10 днів; 2) для оскарження постанови про відкладення виконавчих дій – 3 дні.	
Розгляд скарги – 10 днів.	Розгляд скарги – 10 днів.	
Судове рішення за скаргюю – ухвала.	Судове рішення за скаргюю – ухвала.	

Питання для самоконтролю

1. Визначення порядку і строку виконання судового рішення, забезпечення виконання судового рішення.
2. Виправлення описок та арифметичних помилок у судовому рішенні.
3. Додаткове рішення суду.
4. Роз'яснення судового рішення.
5. Негайне виконання судових рішень.
6. Звернення судових рішень до виконання.
7. Виправлення помилки у виконавчому документі, визнання виконавчого документа таким, що не підлягає виконанню.
8. Поновлення пропущеного строку давності виконавчого документа.
9. Мирова угода в процесі виконання.
10. Відстрочення і розстрочення виконання рішення суду, зміна або встановлення способу і порядку виконання рішення суду.
11. Зупинення виконання судового рішення.
12. Заміна сторони виконавчого провадження.
13. Поворот виконання судових рішень.
14. Судовий контроль за виконанням судових рішень.

**ВИКОРИСТАНА ТА РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА
Нормативно-правові акти**

1. Господарський процесуальний кодекс України [Електронний ресурс] : Закон України №2947-III від 10.01.2002 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1798-12> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

2. Кодекс адміністративного судочинства України [Електронний ресурс] : Закон України № 2747-IV від 06.07.2005 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

3. Цивільний процесуальний кодекс України [Електронний ресурс] : Закон України № 1618-IV від 18.03.2004 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1618-15> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

4. Про виконавче провадження [Електронний ресурс] : Закон України № 1404-VIII від 02.06.2016 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

Основна література

5. Виконавче провадження : посібник / В. В. Комаров, В. В. Баранкова, В. А. Бігун та ін. ; за ред.. В. В. Комарова. – Х., 2014. – 717 с.

6. Виконавче провадження : навч. посіб. (у схемах і таблицях) (електронне видання) / Ю. М. Юркевич, О. Б. Верба-Сидор, Н. М. Грабар та ін.; за ред. канд. юрид. наук, доц. О. Б. Верби-Сидор. – Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2020. – 600 с.

Додаткова література

7. Андрієвська Л. О. Судовий контроль за виконанням судових рішень у виконавчому провадженні / Л. О. Андрієвська // Сучасний стан та перспективи розвитку правової науки України в умовах сьогодення : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції для студентів та аспірантів (28 жовтня 2021 року). – Київ, 2021. – 386 с. – С. 77–79.

8. Воронько О. О. Розшук майна боржника в процесі виконавчого провадження у Франції / О. О. Воронько // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Юриспруденція. – 2018. – № 35. Том 2. – С. 15–19. – DOI <https://doi.org/10.32841/2307-1745.2018.35.2.4>.

9. Онопрієнко О. П. Процес визнання та виконання рішень іноземних судів в Україні / О. П. Онопрієнко // Альманах науки. – 2018. – № 2/2. – С. 60–62.

10. Ревуцька Б. В. Практичні аспекти примусового виконання судових рішень органами державної виконавчої служби [Електронний ресурс] / Б. В. Ревуцька. – Режим доступу: <http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/43731/1/Ревуцька.pdf> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

11. Сенік П. Р. Виконавче провадження як логічне завершення судового провадження / П. Р. Сенік // Вісник ЛТЕУ. Юридичні науки. – 2018. – № 6. – С. 224–230.

12. Сергієнко Н. А. Проблематика роз'яснення рішень та несудових виконавчих документів в ході виконавчого провадження / Н. А. Сергієнко // Наукові розвідки з актуальних проблем публічного та приватного права: матеріали IV Всеукраїнської науково-практичної конференції (Київ, 24 квітня 2021 року). – Київ : Київський університет імені Бориса Грінченка, 2021. – 222 с. – С. 21–23.

13. Сергієнко Н. Відновлення виконавчого провадження: проблеми правового регулювання / Н. Сергієнко // Юридичний вісник. – 2020. – № 3. – С. 170–176. – DOI <https://doi.org/10.32837/yuv.v0i3.1938>.

ТЕМА 2.4. ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ У НЕМАЙНОВИХ СПОРАХ

Питання теми:

1. Загальні умови виконання рішень у немайнових спорах.
2. Особливості виконання окремих категорій рішень немайнового характеру.
3. Відповідальність за невиконання рішення немайнового характеру.

У результаті вивчення теми здобувач має знати: загальні умови виконання рішень у немайнових спорах, наслідки невиконання таких рішень;

вміти: визначати особливості виконання окремих категорій рішень у немайнових спорах.

Розділ VIII Закону України «Про виконавче провадження» регламентує питання щодо виконання рішень немайнового характеру. Такими рішеннями є рішення про відібрання дитини, рішення про встановлення побачення з дитиною, рішення про усунення перешкод у побаченні з дитиною, рішення про поновлення на роботі, рішення про виселення боржника, рішення про вселення стягувача, інші рішення немайнового характеру (тобто рішення, за якими на боржника покладається обов'язок вчинити певні дії або утриматися від їх вчинення).

Згідно зі ст. 26, ст. 63 Закону України «Про виконавче провадження» за рішеннями немайнового характеру боржнику за загальним правилом надається 10 робочих днів для виконання рішення. Виняток становлять рішення, що підлягають негайному виконанню (на виконання яких боржнику надається 3 робочі дні) та рішення про встановлення побачення з дитиною (порядок виконання якого визначається в самому рішенні). На одинадцятий робочий день (за загальним правилом) або на

третій робочий день (якщо рішення підлягає негайному виконанню) після відкриття виконавчого провадження виконавець перевіряє виконання рішення. Відповідно до додатку до «Положення про автоматизовану систему виконавчого провадження» – «Перелік виконавчих дій та строки їх вчинення» – у разі невиконання рішення немайнового характеру виконавець на одинадцятий робочий день (за загальним правилом) або на третій робочий день (якщо рішення підлягає негайному виконанню) виносить постанову про накладення на боржника штрафу. Ця постанова також має містити вказівку на необхідність виконати рішення протягом наступних десяти робочих днів (за загальним правилом) або протягом наступних трьох робочих днів (якщо рішення підлягає негайному виконанню) та попередження про кримінальну відповідальність. Після цього виконавець знову перевіряє виконання рішення немайнового характеру. У разі повторного невиконання рішень виконавець на одинадцятий робочий день (за загальним правилом) або на третій робочий день (якщо рішення підлягає негайному виконанню) виносить постанову про накладення штрафу в подвійному розмірі. Подальші дії виконавця залежать від того, чи може бути виконане рішення без участі боржника. Так, якщо така можливість існує виконавець вживає заходів примусового виконання рішення, передбачених Законом України «Про виконавче провадження». Якщо виконати рішення без участі боржника неможливо, виконавець виносить постанову про закінчення виконавчого провадження. У будь-якому разі у випадку невиконання боржником рішення без поважних причин на цьому етапі виконавець надсилає органу досудового розслідування повідомлення про вчинення боржником кримінального правопорушення.

Якщо рішенням немайнового характеру на боржника покладається обов'язок про заборону вчиняти певні дії або утриматися від вчинення певних дій, виконавець має довести до відома боржника резолютивну частину такого рішення та скласти про це акт.

Після складення такого акта виконавцем виноситься постанова про закінчення виконавчого провадження.

Стаття 64 Закону України «Про виконавче провадження» встановлює особливості виконання рішення про відібрання дитини. Так, «під час виконання рішення про відібрання дитини державний виконавець проводить виконавчі дії за обов'язковою участю особи, якій дитина передається на виховання, із залученням представників органів опіки і піклування. За необхідності державний виконавець може звернутися до суду з поданням щодо вирішення питання про тимчасове влаштування дитини до дитячого або лікувального закладу» [1].

Згідно зі ст. 64¹ Закону України «Про виконавче провадження» «виконання рішення про встановлення побачення з дитиною полягає у забезпеченні боржником побачень стягувача з дитиною в порядку, визначеному рішенням» [1]. Рішення про встановлення побачення з дитиною може виконуватися лише державними виконавцями. Якщо рішення про встановлення побачення з дитиною боржником не виконується без поважних причин, державний виконавець має скласти акт і винести постанову про накладення на боржника штрафу. У цій постанові також повинна міститися вимога виконати рішення та попередження про кримінальну відповідальність. Якщо рішення про встановлення побачення з дитиною боржником не виконується без поважних причин повторно, державний виконавець: 1) складає акт, 2) своєю постановою накладає на боржника штраф у подвійному розмірі, 3) надсилає до органу досудового розслідування повідомлення про вчинення кримінального правопорушення, 4) звертається до суду за місцезнаходженням органу державної виконавчої служби з поданням про тимчасове обмеження боржника у праві виїзду за межі України, своєю вмотивованою постановою тимчасово обмежує боржника у праві керування транспортними засобами (якщо таке обмеження може бути застосоване до боржника з урахуванням винятків, передбачених ст. 71 Закону

України «Про виконавче провадження»), вживає інші заходи примусового виконання рішення, передбачені Законом України «Про виконавче провадження». Відповідно до ч. 5, ч. 6 ст. 64¹ Закону України «Про виконавче провадження» «у разі виконання рішення боржником виконавець складає акт та виносить постанову про закінчення виконавчого провадження. Якщо боржник у подальшому перешкоджає побаченням стягувача з дитиною, стягувач має право звернутися до державного виконавця із заявою про відновлення виконавчого провадження» [1].

Відповідно до ст. 65 Закону України «Про виконавче провадження» «рішення про поновлення на роботі незаконно звільненого або переведеного працівника виконується невідкладно. Рішення вважається виконаним боржником з дня видання відповідно до законодавства про працю наказу або розпорядження про поновлення стягувача на роботі, після чого виконавець виносить постанову про закінчення виконавчого провадження» [1].

Стаття 66 Закону України «Про виконавче провадження» регламентує питання щодо виконання рішення про виселення боржника. Так, державний виконавець наступного робочого дня після закінчення строку в 10 робочих днів перевіряє виконання боржником рішення про виселення. У разі якщо боржник таке рішення не виконав, державний виконавець забезпечує примусове виконання. Для цього державний виконавець призначає день і час примусового виселення, про що письмово повідомляє боржника. Відповідно до ч. 3, ч. 4 ст. 66 Закону України «Про виконавче провадження» «примусове виселення полягає у звільненні приміщення, зазначеного у виконавчому документі, від боржника, його майна, домашніх тварин та у забороні боржнику користуватися цим приміщенням. Примусовому виселенню підлягають виключно особи, зазначені у виконавчому документі. Примусове виселення здійснюється у присутності понятих за участю працівників поліції» [1]. Окремо законодавством регламентований порядок виконання рішення про виселення за

відсутності боржника. Так, за таких обставин державний виконавець має провести опис майна. Після цього майно передається на зберігання стягувачу чи іншій особі, яку визначає державний виконавець. Боржнику майно має бути повернене після відшкодування ним витрат на зберігання. Згідно з ч. 8 ст. 66 Закону України «Про виконавче провадження» «про виконання рішення про виселення боржника державний виконавець складає акт, що підписується особами, які брали участь у виконанні рішення про примусове виселення» [1].

Відповідно до ч. 1 ст. 67 Закону України «Про виконавче провадження» державний виконавець наступного робочого дня після закінчення строку в 10 робочих днів, перевіряє, чи виконав боржник рішення про вселення стягувача. Якщо боржник таке рішення не виконав, державний виконавець забезпечує примусове виконання. Згідно з ч. 2 ст. 67 Закону України «Про виконавче провадження» «примусове вселення полягає у забезпеченні державним виконавцем безперешкодного входження стягувача у приміщення, зазначене у виконавчому документі, та його проживання (перебування) в ньому». Відповідно до ч. 4, ч. 5 ст. 67 Закону України «Про виконавче провадження» «у разі якщо боржник перешкоджає виконанню рішення про вселення стягувача, державний виконавець накладає на нього штраф та вживає заходів примусового виконання рішення. Примусове вселення стягувача здійснюється у присутності понятих за участю працівників поліції. Про примусове вселення стягувача державний виконавець складає акт, що підписується особами, які брали участь у виконанні рішення про примусове вселення» [1].

Стаття 75 Закону України «Про виконавче провадження» регламентує питання відповідальності за невиконання рішень немайнового характеру. Особливості відповідальності за невиконання рішень немайнового характеру можуть бути представлені у вигляді таблиці.

**НАВЧАЛЬНИЙ ПОСІБНИК З ДИСЦИПЛІНИ
«ВИКОНАВЧЕ ПРОВАДЖЕННЯ»**

Боржник	Перше невиконання	Повторне невиконання
Фізична особа	штраф – 100 неоп. мін.	штраф – 200 неоп. мін. + звернення до органів досудового розслідування
Посадова особа	штраф – 200 неоп. мін.	штраф – 400 неоп. мін. + звернення до органів досудового розслідування
Юридична особа	штраф – 300 неоп. мін.	штраф – 600 неоп. мін. + звернення до органів досудового розслідування

Питання для самоконтролю

1. Загальні умови виконання рішень у немайнових спорах.
2. Порядок виконання рішень про поновлення на роботі.
3. Порядок виконання рішень про відібрання дитини.
4. Порядок виконання рішень про встановлення побачення з дитиною, рішень про усунення перешкод у побаченні з дитиною.
5. Порядок виконання рішень про виселення боржника.
6. Порядок виконання рішень про вселення стягувача.
7. Відповідальність за невиконання рішення немайнового характеру.

ВИКОРИСТАНА ТА РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА
Нормативно-правові акти

1. Про виконавче провадження [Електронний ресурс] : Закон України № 1404-VIII від 02.06.2016 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

2. Про затвердження Інструкції з організації примусового виконання рішень [Електронний ресурс] : Наказ Міністерства юстиції України № 512/5 від 02.04.2012 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0489-12> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

Основна література

3. Виконавче провадження : посібник / В. В. Комаров, В. В. Баранкова, В. А. Бігун та ін. ; за ред.. В. В. Комарова. – Х., 2014. – 717 с.

4. Масюк В. В., Акулова М. Ю. Виконавче провадження у схемах і таблицях : навч. посіб. / В. В. Масюк, М. Ю. Акулова. – Харків : Право, 2017. – 126 с.

Додаткова література

5. Бондар І. В. Деякі питання дотримання строків при виконанні рішень судів у немайнових спорах / І. В. Бондар // Наше право. 2014. – № 4. – С. 136–141.

6. Сергієнко Н. Відновлення виконавчого провадження: проблеми правового регулювання / Н. Сергієнко // Юридичний вісник. – 2020. – № 3. – С. 170–176. – DOI <https://doi.org/10.32837/yuv.v0i3.1938>.

ТЕМА 2.5. ПОРЯДОК ЗВЕРНЕННЯ СТЯГНЕННЯ НА МАЙНО БОРЖНИКА

Питання теми:

1. Особливості звернення стягнення на кошти та інше майно боржника.
2. Арешт та вилучення майна боржника.
3. Оцінка майна боржника.
4. Реалізація майна, на яке звернено стягнення.
5. Виконання рішення про конфіскацію майна.

У результаті вивчення теми здобувач має

знати: загальні положення про звернення стягнення на кошти та інше майно боржника, особливості звернення стягнення на кошти боржника в іноземній валюті та особливості виконання рішень під час обчислення боргу в іноземній валюті, особливості

звернення стягнення на об'єкти нерухомого майна фізичної особи, на заставлене майно, на майно боржника, що перебуває в інших осіб, на кошти та майно боржника – юридичної особи, фізичної особи – підприємця, особливості виконання рішення про конфіскацію майна, перелік майна, на яке не може бути звернено стягнення;

вміти: визначати порядок арешту та вилучення майна боржника, оцінки та реалізації майна, на яке звернено стягнення, зняття арешту з майна.

Розділ VII Закону України «Про виконавче провадження» встановлює порядок звернення стягнення на майно боржника.

Так, відповідно до ч. 1 ст. 48 Закону України «Про виконавче провадження» «звернення стягнення на майно боржника полягає в його арешті, вилученні (списанні коштів з рахунків) та примусовій реалізації. Про звернення стягнення на майно боржника виконавець виносить постанову» [1]. Згідно з ч. 2 ст. 48 Закону України «Про виконавче провадження» звернення стягнення передусім відбувається на кошти та інші цінності, зокрема на кошти, що перебувають на рахунках боржника у банках та інших фінансових установах.

Частина 3, частина 4 статті 48 Закону України «Про виконавче провадження» регламентує питання звернення стягнення на кошти та інші цінності боржника. Так, «готівкові кошти, виявлені у боржника, вилучаються та зараховуються на відповідні рахунки органів державної виконавчої служби, приватного виконавця не пізніше наступного робочого дня після вилучення, про що складається акт. На кошти та інші цінності боржника, що перебувають на рахунках та на зберіганні у банках чи інших фінансових установах, на рахунках у цінних паперах у депозитарних установах, накладається арешт не пізніше наступного робочого дня після їх виявлення. Арешт поширюється також на кошти на рахунках, відкритих після винесення постанови про накладення арешту» [1].

Лише якщо в боржника відсутні кошти та інші цінності в сумі, достатній для задоволення вимог стягувача, стягнення звертається на майно боржника. При цьому стягнення не може бути звернено на майно, перелік якого міститься в додатку до Закону України «Про виконавче провадження». Варто пам'ятати, що звернення стягнення на майно не зупиняє стягнення на кошти та інші цінності боржника. Частина 5 статті 48 Закону України «Про виконавче провадження» надає боржнику право запропонувати види майна або речі, на які він бажає, щоб було звернено стягнення передусім. Але остаточне рішення про черговість приймає виконавець.

Згідно з ч. 8 ст. 48 Закону України «Про виконавче провадження» «виконавець проводить перевірку майнового стану боржника у 10-денний строк з дня відкриття виконавчого провадження. У подальшому така перевірка проводиться виконавцем не рідше ніж один раз на два тижні – щодо виявлення рахунків боржника, не рідше ніж один раз на три місяці – щодо виявлення нерухомого та рухомого майна боржника та його майнових прав, отримання інформації про доходи боржника» [1].

Стаття 49 Закону України «Про виконавче провадження» встановлює особливості звернення стягнення на кошти боржника в іноземній валюті, а також особливості виконання рішення під час обчислення боргу в іноземній валюті.

Відповідно до ч. 1 ст. 50 Закону України «Про виконавче провадження» «звернення стягнення на об'єкти нерухомого майна здійснюється у разі відсутності в боржника достатніх коштів чи рухомого майна» [1]. Для максимального захисту інтересів боржника звернення стягнення передусім відбувається на земельну ділянку, що є окремою від будинку, або на інше приміщення боржника. І тільки у разі відсутності в боржника такого майна чи його недостатності можливе звернення стягнення на житловий будинок / квартиру, де фактично проживає боржник. Згідно з ч. 2 ст. 50 Закону України

«Про виконавче провадження» «разом із житловим будинком стягнення звертається також на прилеглу земельну ділянку, що належить боржнику» [1].

Частина 3, частина 4 Закону України «Про виконавче провадження» регламентує порядок звернення стягнення на об'єкт нерухомого майна. Так, «у разі звернення стягнення на об'єкт нерухомого майна виконавець здійснює в установленому законом порядку заходи щодо з'ясування належності майна боржнику на праві власності, а також перевірки, чи перебуває це майно під арештом. Після документального підтвердження належності боржнику на праві власності об'єкта нерухомого майна виконавець накладає на нього арешт та вносить відомості про такий арешт до відповідного реєстру у встановленому законодавством порядку. У разі якщо право власності на нерухоме майно боржника не зареєстровано в установленому законом порядку, виконавець звертається до суду із заявою про вирішення питання про звернення стягнення на таке майно» [1].

Щодо звернення стягнення на заставлене майно, стаття 51 Закону України «Про виконавче провадження» надає можливість здійснити таке стягнення для задоволення вимог стягувачів, які не є заставодержателями. Це можливо в таких трьох випадках. По-перше, якщо право застави виникло після ухвалення судом рішення, для виконання якого необхідно здійснити стягнення. По-друге, якщо вартість предмета застави є вищою, ніж розмір заборгованості боржника перед заставодержателем. По-третє, у випадку письмової згоди заставодержателя. Обов'язковою умовою під час звернення стягнення на заставлене майно для задоволення вимог стягувачів, які не є заставодержателями, є повідомлення виконавцем заставодержателя про звернення стягнення на заставлене майно. Таке повідомлення має бути зроблене не пізніше наступного дня після накладення арешту на майно або коли виконавцю стало відомо, що арештоване майно боржника є заставленим.

Стаття 52 Закону України «Про виконавче провадження» встановлює особливості звернення стягнення на кошти та майно у випадку, якщо боржником є юридична особа або фізична особа – підприємець.

Відповідно до ч. 1 ст. 53 Закону України «Про виконавче провадження» «виконавець має право звернути стягнення на майно боржника, що перебуває в інших осіб, а також на майно та кошти, що належать боржнику від інших осіб. Зазначені особи зобов'язані подати на запит виконавця у визначений ним строк відомості про належне боржнику майно, що перебуває у них, та майно чи кошти, які вони повинні передати боржнику» [1]. Після того, як виконавець отримує інформацію про наявність майна боржника, він має провести опис цього майна, накладити на нього арешт, вилучити та реалізувати. Умовою вилучення готівки та майна, що належать боржнику від інших осіб, буде обов'язкова присутність понять.

Згідно з ч. 1, ч. 2 ст. 56 Закону України «Про виконавче провадження» «арешт майна (коштів) боржника застосовується для забезпечення реального виконання рішення. Арешт на майно (кошти) боржника накладається виконавцем шляхом винесення постанови про арешт майна (коштів) боржника або про опис та арешт майна (коштів) боржника. Арешт на рухоме майно, що не підлягає державній реєстрації, накладається виконавцем лише після проведення його опису. Постанова про арешт майна (коштів) боржника виноситься виконавцем під час відкриття виконавчого провадження та не пізніше наступного робочого дня після виявлення майна» [1].

Відповідно до ч. 7 ст. 56 Закону України «Про виконавче провадження» «вилучення арештованого майна з передачею його для реалізації здійснюється у строк, встановлений виконавцем, але не раніше ніж через п'ять робочих днів після накладення арешту. Продукти та інші речі, що швидко псуються, вилучаються і передаються для продажу негайно після накладення арешту» [1].

Стаття 57 Закону України «Про виконавче провадження» регламентує питання визначення вартості майна боржника. Так, за загальним правилом вартість майна визначається за взаємною згодою стягувача та боржника. У випадку, якщо така згода не досягнута протягом десяти днів після винесення постанови про арешт майна, виконавець визначає вартість майна самостійно за ринковими цінами. Законодавство встановлює випадки обов'язкового та факультативного залучення до оцінки майна суб'єкта оціночної діяльності – суб'єкта господарювання. Так, суб'єкт оціночної діяльності – суб'єкт господарювання має бути залучений для проведення оцінки майна за регульованими цінами, а також для проведення оцінки окремих категорій майна: нерухомого майна, транспортних засобів, повітряних, морських та річкових суден. Факультативне залучення суб'єкта оціночної діяльності – суб'єкта господарювання може відбуватися, якщо виконавцю складно визначити вартість майна або окремих речей.

Згідно з ч. 1 ст. 58 Закону України «Про виконавче провадження» арештоване майно за загальним правилом передається на зберігання боржнику або іншим особам, яких призначає виконавець у постанові про опис та арешт майна (коштів) боржника.

Стаття 59 Закону України «Про виконавче провадження» надає особі, яка вважає, що арештоване майно належить їй, право звернутися до суду з позовом про визнання права власності на таке майно та про зняття з цього майна арешту. Крім того, стаття 59 Закону України «Про виконавче провадження» містить перелік підстав для зняття арешту з усього майна (коштів) боржника або його частини.

Стаття 61 Закону України «Про виконавче провадження» містить положення щодо реалізації майна, на яке звернено стягнення. Реалізація арештованого майна відбувається на аукціонах за фіксованою ціною або на електронних аукціонах. Форма аукціону залежить від вартості майна. Так, якщо за результатами

оцінки вартість майна не перевищує 30 мінімальних розмірів заробітної плати, воно реалізується на аукціоні за фіксованою ціною. В іншому випадку майно має бути реалізоване на електронному аукціоні. Незалежно від вартості, реалізації виключно на електронному аукціоні підлягають певні види майна: нерухоме майно, транспортні засоби, повітряні, морські та річкові судна. Електронний аукціон може відбуватися у формі англійського аукціону (з підвищенням ціни учасниками) або у формі голландського аукціону (зі зниженням ціни протягом певного періоду часу та з можливістю наступного підвищення ціни учасниками). На проведення голландського аукціону необхідна згода стягувача.

У разі якщо майно не було реалізовано під час першого електронного аукціону, його ціна на повторному аукціоні знижується. Особливості проведення повторних аукціонів можуть бути представлені у вигляді таблиці.

Другий електронний аукціон			
Нерухоме майно		Рухоме майно	
85 відсотків вартості		75 відсотків вартості	
Третій електронний аукціон (англійський аукціон)		Третій електронний аукціон (голландський аукціон) – потрібна згода стягувача та заставодержателя	
Нерухоме майно	Рухоме майно	Нерухоме майно	Рухоме майно
70 відсотків вартості	50 відсотків вартості	Не нижче 60 відсотків вартості	Не нижче 30 відсотків вартості
Якщо майно не реалізоване під час третього електронного аукціону виконавець пропонує стягувачу вирішити питання про залишення майна за собою			
Особливості реалізації майна, конфіскованого за рішенням суду			
повторний електронний аукціон – «за ціною не меншою, ніж сума загальнодержавних податків і зборів, що відповідно до Податкового кодексу України підлягають сплаті при операціях з реалізації такого майна» [1].		Не може бути реалізоване за формою голландського аукціону.	

Стаття 62 Закону України «Про виконавче провадження» регламентує питання щодо виконання рішення про конфіскацію майна.

Питання для самоконтролю

1. Порядок звернення стягнення на кошти та інше майно боржника.
2. Особливості звернення стягнення на кошти боржника в іноземній валюті та особливості виконання рішень під час обчислення боргу в іноземній валюті.
3. Звернення стягнення на об'єкти нерухомого майна фізичної особи.
4. Звернення стягнення на заставлене майно.
5. Порядок звернення стягнення на майно боржника, яке перебуває в інших осіб.
6. Майно, на яке не може бути звернено стягнення.
7. Арешт та вилучення майна боржника.
8. Оцінка майна боржника.
9. Зберігання майна, на яке накладений арешт.
10. Зняття арешту з майна.
11. Реалізація майна, на яке звернено стягнення.
12. Порядок реалізації арештованого майна.
13. Особливості звернення стягнення на кошти та майно боржника, якщо боржник є юридичною особою або фізичною особою – підприємцем.
14. Виконання рішення про конфіскацію майна.

ВИКОРИСТАНА ТА РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА
Нормативно-правові акти

1. Про виконавче провадження [Електронний ресурс] : Закон України № 1404-VIII від 02.06.2016 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

2. Про затвердження положення про порядок проведення аукціонів (прилюдних торгів) з реалізації заставленого майна [Електронний ресурс] : Постанова Кабінету Міністрів України № 1448 від 22.12.1997 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1448-97-п> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

Основна література

3. Виконавче провадження : посібник / В. В. Комаров, В. В. Баранкова, В. А. Бігун та ін. ; за ред. В. В. Комарова. – Х., 2014. – 717 с.

4. Масюк В. В., Акулова М. Ю. Виконавче провадження у схемах і таблицях : навч. посіб. / В. В. Масюк, М. Ю. Акулова. – Харків : Право, 2017. – 126 с.

Додаткова література

5. Булат Н. М. Звернення стягнення на доменне ім'я: теоретико-прикладні аспекти / Н. М. Булат // Часопис цивілістики. 2022. – № 45 – С. 58–62. – DOI <https://doi.org/10.32837/chc.v0i45.467>.

6. Жушман М. В. Звернення стягнення на майно, права на яке не зареєстровано установленим законом порядком / М. В. Жушман // Право і суспільство. – 2018. – № 4. – С. 86–91.

7. Малярчук Л. Правова сутність арешту майна боржника при зверненні стягнення на нього / Л. Малярчук // Підприємництво, господарство і право. – 2019. – № 11. – С. 43–38. DOI <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2019.11.07>.

8. Малярчук Л. Ухвала суду як виконавчий документ – підстава для відкриття виконавчого провадження / Л. Малярчук // Jurnalul juridic national: teorie și practică. – 2019. – № 4 (38). – С. 96–100.

9. Осіпова О. О. Щодо місця провадження виконавчих дій у разі стягнення безготівкових коштів / О. О. Осіпова // Справедливість, закон і суспільство у сучасній державі : збірник матеріалів Міжнародної юридичної науково-практичної конференції «Актуальна юриспруденція», м. Київ, 4 жовтня 2018 року. Тези наукових доповідей. – Київ: Видавничий дім «АртЕк». – 2018. – 117 с. – С. 57–62.

ТЕМА 2.6. ОСОБЛИВОСТІ ЗВЕРНЕННЯ СТЯГНЕННЯ НА ЗАРОБІТНУ ПЛАТУ, ПЕНСІЮ, СТИПЕНДІЮ ТА ІНШІ ДОХОДИ БОРЖНИКА

Питання теми:

1. Умови звернення стягнення на доходи боржника.
2. Відрахування із заробітної плати, пенсії, стипендії та інших доходів боржника.
3. Порядок стягнення аліментів.
4. Особливості звернення стягнення на певні види доходів.
5. Кошти, на які не може бути звернено стягнення.

У результаті вивчення теми здобувач має

знати: умови звернення стягнення на доходи боржника, порядок стягнення аліментів, наслідки заборгованості зі сплати аліментів, особливості, особливості звернення стягнення на певні види доходів, перелік коштів, на які не може бути звернено стягнення;

вміти: визначати максимально можливий розмір відрахувань із доходів боржника.

Розділ IX Закону України «Про виконавче провадження» регламентує питання звернення стягнення на доходи боржника (заробітну плату, пенсію, стипендію тощо).

Так, відповідно до ч. 1 ст. 68 Закону України «Про виконавче провадження» стягнення на доходи боржника (заробітну плату, пенсію, стипендію тощо) можливе лише, якщо в боржника немає коштів або немає чи недостатньо майна для задоволення вимог стягувача. Крім того, стягнення на доходи боржника звертається, якщо виконується рішення про стягнення періодичних платежів, зокрема рішення про стягнення аліментів. Частина 2 статті 68 Закону України «Про виконавче провадження» встановлює випадки факультативного звернення стягнення на доходи борж-

ника. Так, таке стягнення можливе (без попереднього звернення стягнення на кошти та майно) за всіма іншими виконавчими документами за письмовою заявою стягувача. Крім того, звернення стягнення на доходи без попереднього звернення стягнення на кошти та майно боржника можливе за виконавчими документами, сума стягнення за якими не перевищує 5 мінімальних розмірів заробітної плати.

Відповідно до ч. 3 ст. 68 Закону України «Про виконавче провадження» виконавець виносить постанову про звернення стягнення на доходи боржника. Така постанова надсилається особам, які виплачують боржнику заробітну плату, пенсію, стипендію чи інші доходи. Ці особи й забезпечують безпосереднє виконання рішення.

Так, згідно з ч. 1 ст. 69 Закону України «Про виконавче провадження» «підприємства, установи, організації, фізичні особи, фізичні особи – підприємці здійснюють відрахування із заробітної плати, пенсії, стипендії та інших доходів боржника і перераховують кошти на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби, рахунок приватного виконавця у строк, встановлений для здійснення зазначених виплат боржнику, а в разі якщо такий строк не встановлено, – до десятого числа місяця, наступного за місяцем, за який здійснюється стягнення» [2].

Стаття 70 Закону України «Про виконавче провадження» встановлює розмір відрахувань із доходів боржника.

Стаття 71 цього Закону регламентує порядок стягнення аліментів. Стаття 72 – особливості звернення стягнення на окремі види доходів (допомогу з державного соціального страхування та соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства). Стаття 73 Закону України «Про виконавче провадження» містить перелік виплат, на які не може бути звернено стягнення.

Максимальні розміри відрахувань можуть бути представлені у вигляді таблиці.

Із заробітної плати	
50%	«стягнення аліментів, відшкодування шкоди, заподіяної каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю особи, у зв'язку із втратою годувальника, майнової та/або моральної шкоди, завданої кримінальним правопорушенням або іншим суспільно небезпечним діянням» [2].
20%	інші види стягнень
70%	покарання у виді виправних робіт, стягнення аліментів на неповнолітніх дітей
Із пенсії	
50%	«на утримання членів сім'ї (аліменти), на відшкодування збитків від розкрадання майна підприємств, установ і організацій, на відшкодування пенсіонером шкоди, заподіяної каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, а також у зв'язку із смертю потерпілого, на повернення переплачених сум заробітної плати в передбачених законом випадках» [2]
20%	інші види стягнень

Питання для самоконтролю

1. Умови звернення стягнення на доходи боржника.
2. Відрахування із доходів боржника (заробітної плати, пенсії, стипендії тощо).
3. Розмір відрахувань із доходів боржника (заробітної плати, пенсії, стипендії тощо).
4. Порядок стягнення аліментів.
5. Наслідки заборгованості зі сплати аліментів.
6. Відповідальність за ухилення від сплати аліментів на утримання дітей.
7. Відповідальність за несплату аліментів.
8. Звернення стягнення на окремі види доходів.
9. Кошти, на які не може бути звернено стягнення.

**ВИКОРИСТАНА ТА РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА
Нормативно-правові акти**

1. Сімейний кодекс України [Електронний ресурс] : Закон України № 2947-III від 10.01.2002 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2947-14> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

2. Про виконавче провадження [Електронний ресурс] : Закон України № 1404-VIII від 02.06.2016 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

Основна література

3. Виконавче провадження : посібник / В. В. Комаров, В. В. Баранкова, В. А. Бігун та ін. ; за ред. В. В. Комарова. – Х., 2014. – 717 с.

4. Масюк В. В., Акулова М. Ю. Виконавче провадження у схемах і таблицях : навч. посіб. / В. В. Масюк, М. Ю. Акулова. – Харків : Право, 2017. – 126 с.

Додаткова література

5. Поліщук М. Г., Калініченко С. Г. Особливості стягнення аліментів у світлі останніх змін законодавства України / М. Г. Поліщук, С. Г. Калініченко // Право і суспільство. – 2019. – № 1. – С. 45–50.

6. Сергієнко Н. А. Міжгалузеві зв'язки виконавчого права України та сімейного права України / Н. А. Сергієнко // Часопис цивілістики. – 2021. – № 42. – С. 55–59.

**ТЕМА 2.7. ОСКАРЖЕННЯ РІШЕНЬ, ДІЙ АБО
БЕЗДІЯЛЬНОСТІ ВИКОНАВЦІВ ТА ПОСАДОВИХ
ОСІБ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ.
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У ВИКОНАВЧОМУ ПРОВАДЖЕННІ**

Питання теми:

1. Порядок оскарження рішень, дій або бездіяльності посадових осіб органів державної виконавчої служби та виконавців.
2. Скарга у виконавчому провадженні.
3. Відповідальність за невиконання рішень у немайнових спорах.
4. Відповідальність за невиконання законних вимог виконавця та порушення Закону України «Про виконавче провадження».

У результаті вивчення теми здобувач має

знати: порядок оскарження рішень, дій або бездіяльності державних і приватних виконавців та посадових осіб органів державної виконавчої служби, порядок проведення перевірок законності виконавчого провадження, особливості судового контролю за виконанням судових рішень, підстави відповідальності у виконавчому провадженні;

вміти: складати проект скарги на рішення, дії чи бездіяльність виконавця.

Розділ X Закону України «Про виконавче провадження» регламентує питання щодо оскарження рішень, дій або бездіяльності державних і приватних виконавців та посадових осіб органів державної виконавчої служби. Так, відповідно до ч. 1 ст. 74 цього Закону «рішення, дії чи бездіяльність виконавця та посадових осіб органів державної виконавчої служби щодо виконання судового рішення можуть бути оскаржені сторонами, іншими учасниками та особами до суду, який видав виконавчий доку-

мент, у порядку, передбаченому законом» [6]. Частина 2 статті 74 Закону України «Про виконавче провадження» встановлює також можливість оскарження рішень, дій чи бездіяльності державного чи приватного виконавця або посадових осіб органів державної виконавчої служби у випадку виконання рішень інших органів або посадових осіб (не судів), зокрема постанов про стягнення виконавчого збору, про стягнення основної винагороди, про стягнення витрат виконавчого провадження, про накладання штрафів. Право оскарження в цьому випадку мають стягувач, боржник, інші учасники виконавчого провадження та зацікавлені особи. Оскарження відбувається шляхом звернення до адміністративного суду в порядку, передбаченому законом. Частина 3 статті 74 Закону України «Про виконавче провадження» регламентує питання оскарження рішень, дій чи бездіяльності державного виконавця в адміністративному (позасудовому) порядку. Так, право на оскарження в цьому випадку мають стягувач та інші учасники виконавчого провадження, крім боржника. Скарга подається начальнику відділу, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець, а у випадку оскарження рішень, дій чи бездіяльності самого начальника відділу скарга подається керівнику органу державної виконавчої служби вищого рівня. Частина 4 статті 74 Закону України «Про виконавче провадження» містить вимоги щодо скарги у виконавчому провадженні. Відповідно до ч. 5 ст. 74 Закону України «Про виконавче провадження» «рішення та дії виконавця, посадових осіб органів державної виконавчої служби щодо виконання судового рішення можуть бути оскаржені протягом 10 робочих днів з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення її прав, свобод чи законних інтересів. Рішення виконавця про відкладення проведення виконавчих дій може бути оскаржене протягом трьох робочих днів з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення її прав, свобод чи законних інтересів» [6].

Розділ XI Закону України «Про виконавче провадження» регламентує питання щодо відповідальності у виконавчому провадженні. Так, відповідно до ст. 75 Закону України «Про виконавче провадження» «у разі невиконання без поважних причин у встановлений виконавцем строк рішення, що зобов'язує боржника виконати певні дії, та рішення про поновлення на роботі виконавець виносить постанову про накладення штрафу на боржника – фізичну особу у розмірі 100 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, на посадових осіб – 200 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, на боржника – юридичну особу – 300 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та встановлює новий строк виконання. У разі повторного невиконання рішення боржником без поважних причин виконавець у тому самому порядку накладає на нього штраф у подвійному розмірі та звертається до органів досудового розслідування з повідомленням про вчинення кримінального правопорушення» [6].

Згідно з ч. 1 ст. 76 Закону України «Про виконавче провадження» за невиконання законних вимог виконавця, порушення вимог Закону України «Про виконавче провадження» винні особи несуть відповідальність. Відповідно до ч. 2 ст. 76 Закону України «Про виконавче провадження» «за наявності ознак кримінального правопорушення в діях особи, яка умисно перешкоджає виконанню рішення чи в інший спосіб порушує вимоги закону про виконавче провадження, виконавець складає акт про порушення і звертається до органів досудового розслідування з повідомленням про вчинення кримінального правопорушення» [6]. Кримінальна відповідальність у сфері виконавчого провадження передбачена статтями 342, 343, 382, 388 Кримінального кодексу України. Адміністративна відповідальність у сфері виконавчого провадження передбачена статтями 183¹ і 188¹³ Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Питання для самоконтролю

1. Порядок оскарження рішень, дій або бездіяльності державних і приватних виконавців та посадових осіб органів державної виконавчої служби.
2. Скарга у виконавчому провадженні.
3. Порядок проведення перевірок законності виконавчого провадження.
4. Судовий контроль за виконанням рішень судів.
5. Відповідальність за невиконання рішень немайнового характеру.
6. Кримінальна відповідальність у виконавчому провадженні (статті 342, 343, 382, 388 Кримінального кодексу України),
7. Відповідальність за несплату аліментів (стаття 183¹ Кодексу України про адміністративні правопорушення).
8. Відповідальність за невиконання законних вимог державного чи приватного виконавця (стаття 188¹³ Кодексу України про адміністративні правопорушення).

ВИКОРИСТАНА ТА РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА **Нормативно-правові акти**

1. Господарський процесуальний кодекс України [Електронний ресурс] : Закон України №2947-III від 10.01.2002 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1798-12> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.
2. Кодекс адміністративного судочинства України [Електронний ресурс] : Закон України № 2747-IV від 06.07.2005 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.
3. Кодекс України про адміністративні правопорушення [Електронний ресурс] : Закон України № 8073-X від

07.12.1984 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

4. Кримінальний кодекс України [Електронний ресурс] : Закон України № 2341-III від 05.04.2001 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

5. Цивільний процесуальний кодекс України [Електронний ресурс] : Закон України № 1618-IV від 18.03.2004 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1618-15> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

6. Про виконавче провадження [Електронний ресурс] : Закон України № 1404-VIII від 02.06.2016 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

Основна література

7. Виконавче провадження : посібник / В. В. Комаров, В. В. Баранкова, В. А. Бігун та ін. ; за ред. В. В. Комарова. – Х., 2014. – 717 с.

8. Науково-практичний коментар Закону України «Про виконавче провадження» станом на 5 вересня 2017 року : практичний посібник. – К. : «Центр учбової літератури», 2017. – 304 с.

Додаткова література

9. Андрієвська Л. О. Судовий контроль за виконанням судових рішень у виконавчому провадженні / Л. О. Андрієвська // Сучасний стан та перспективи розвитку правової науки України в умовах сьогодення : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції для студентів та аспірантів (28 жовтня 2021 року). – Київ, 2021. – 386 с. – С. 77–79.

10. Сергієнко Н. А. Зловживання правами у виконавчому процесі / Н. А. Сергієнко // Держава та регіони. Серія: Право. – 2020. – № 3 (69). – С. 41–46.

11. Stefanchuk M. The Practice of the Supreme Court as an Indicator of the Defects in Legislation on Enforcement Proceedings / M. Stefanchuk // University Scientific Notes. – 2019. – No. 1-2 (69–70) – DOI 10.37491/UNZ.69-70.4.

ТЕМА 2.8. ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ ЩОДО ІНОЗЕМЦІВ, ОСІБ БЕЗ ГРОМАДЯНСТВА ТА ІНОЗЕМНИХ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ. ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ ІНОЗЕМНИХ СУДІВ

Питання теми:

1. Виконання рішень щодо іноземців, осіб без громадянства та іноземних юридичних осіб.
2. Визнання та виконання рішень іноземних судів.
3. Рішення іноземних судів, які не можуть бути визнані та виконані в Україні.

У результаті вивчення теми здобувач має

знати: особливості виконання рішень щодо іноземців, осіб без громадянства та іноземних юридичних осіб, рішення іноземних судів, які не можуть бути визнані та виконані в Україні;

вміти: аналізувати особливості визнання та виконання рішень іноземних судів, визнання та виконання рішень міжнародних комерційних арбітражів в Україні, виконання рішень третейських судів.

Розділ XII Закону України «Про виконавче провадження» встановлює особливості виконання рішень щодо іноземців, осіб без громадянства та іноземних юридичних осіб, а також особливості виконання рішень іноземних судів. Так, відповідно

до ч. 1 ст. 77 Закону України «Про виконавче провадження» «під час виконання рішень стосовно іноземців, осіб без громадянства та іноземних юридичних осіб, які відповідно проживають (перебувають) чи зареєстровані на території України або мають на території України власне майно, яким володіють самостійно або разом з іншими особами, застосовуються цього Закону» [3]. Згідно з ч. 2 ст. 77 Закону України «Про виконавче провадження» у випадку невиконання такими особами рішень для них може бути заборонений в'їзд в Україну або до них може бути застосоване видворення за межі України. Для вирішення цих питань виконавець звертається до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції, органів охорони державного кордону з відповідним поданням.

До рішень іноземних судів можна зарахувати рішення судів іноземної держави або інших органів, до компетенції яких належить розгляд цивільних чи господарських справ, рішення іноземних та міжнародних арбітражів. Відповідно до ч. 1 ст. 78 Закону України «Про виконавче провадження» такі рішення «визнаються та виконуються в Україні відповідно до міжнародних договорів України, законів України, якщо визнання та виконання таких рішень передбачено міжнародними договорами України або за принципом взаємності» [3]. Згідно з ч. 2 ст. 78 Закону України «Про виконавче провадження» «в Україні не можуть бути визнані та виконані рішення іноземних судів у справах щодо стягнення заборгованості з підприємства оборонно-промислового комплексу на користь юридичної особи держави-агресора та/або держави-окупанта або юридичної особи з іноземними інвестиціями чи іноземного підприємства держави-агресора та/або держави-окупанта» [3].

Особливості виконання рішень іноземних судів, міжнародних комерційних арбітражів і третейських судів можуть бути представлені у вигляді таблиці.

**НАВЧАЛЬНИЙ ПОСІБНИК З ДИСЦИПЛІНИ
«ВИКОНАВЧЕ ПРОВАДЖЕННЯ»**

Рішення іноземного суду	судочинство: цивільне; підстава для виконавчого документа: ухвала про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду; виконавчий документ: виконавчий лист.
Рішення міжнародного комерційного арбітражу	судочинство: цивільне (Апеляційний суд м. Києва); підстава для виконавчого документа: ухвала суду про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу; виконавчий документ – виконавчий лист.
Рішення третейських судів	судочинство: цивільне або господарське; підстава для виконавчого документа: ухвала суду про видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду (цивільне судочинство) або ухвала господарського суду про видачу наказу на примусове виконання рішення третейського суду (господарське судочинство); виконавчий документ: виконавчий лист (цивільне судочинство) або наказ господарського суду (господарське судочинство).

Питання для самоконтролю

1. Виконання рішень щодо іноземців, осіб без громадянства та іноземних юридичних осіб.
2. Визнання та виконання рішень іноземних судів.
3. Визнання та виконання рішень міжнародних комерційних арбітражів.
4. Виконання рішень третейських судів.
5. Рішення іноземних судів (рішення судів іноземної держави або інших органів, до компетенції яких належить розгляд цивільних чи господарських справ, рішення іноземних чи міжнародних арбітражів), які не можуть бути визнані та виконані в Україні.

ВИКОРИСТАНА ТА РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА
Нормативно-правові акти

1. Господарський процесуальний кодекс України [Електронний ресурс] : Закон України №2947-III від 10.01.2002 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1798-12> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

2. Цивільний процесуальний кодекс України [Електронний ресурс] : Закон України № 1618-IV від 18.03.2004 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1618-15> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

3. Про виконавче провадження [Електронний ресурс] : Закон України № 1404-VIII від 02.06.2016 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

4. Про міжнародний комерційний арбітраж [Електронний ресурс] : Закон України № 4002-XII від 24.02.1994 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4002-12> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

5. Про третейські суди [Електронний ресурс] : Закон України № 1701-IV від 11.05.2004 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1701-15> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

Основна література

6. Виконавче провадження : навч. посіб. для здобувачів вищ. освіти / уклад.: К. В. Гусаров, М. Є. Червинська, Л. М. Мазур та ін. – Х. : Право, 2017. – 186 с.

7. Виконавче провадження : навч. посіб. (у схемах і таблицях) (електронне видання) / Ю. М. Юркевич, О. Б. Верба-Сидор,

Н. М. Грабар та ін.; за ред. канд. юрид. наук, доц. О. Б. Верби-Сидор. – Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2020. – 600 с.

Додаткова література

8. Мальський М. М. Співвідношення міжнародного виконавчого та міжнародного цивільного процесу / М. М. Мальський // Правова позиція. – 2021. – № 2 (31). – С. 50–54.

9. Онопрієнко О. П. Процес визнання та виконання рішень іноземних судів в Україні / О. П. Онопрієнко // Альманах науки. – 2018. – № 2/2. – С. 60–62.

10. Фортуна Т. Я. Гармонізація права України та Європейського Союзу у сфері визнання і виконання рішень іноземних судів / Т. Я. Фортуна // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Юриспруденція. – 2020. – № 46. – С. 208–213. – DOI <https://doi.org/10.32841/2307-1745.2020.46.41>.

11. Фурса Є. І. Подальша реформа виконавчого провадження в Україні: міжнародні стандарти та іноземний елемент / Є. І. Фурса // Часопис Київського університету права. – 2019. – № 4. – С. 199–204. – DOI 10.36695/2219-5521.4.2019.36.

12. Gramatskyy, E., Bignyak, O., Kryvosheyina, I., Tokarchuk, L., & Shmyndruk, O. (2022). Peculiarities of the compensation for damage caused by military actions: New realities of international judicial practice // Amazonia Investiga. – 11(54). – 57–64.

ПИТАННЯ ДЛЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

1. Історія виникнення й розвитку виконавчого провадження.
2. Поняття та значення принципів виконавчого провадження. Зміст та гарантії принципів виконавчого провадження.
3. Учасники виконавчого провадження та особи, які залучаються до проведення виконавчих дій, їхні права та обов'язки.
4. Сторони виконавчого провадження.
5. Представництво сторін у виконавчому провадженні. Особи, які не можуть бути представниками у виконавчому провадженні.
6. Особи, які сприяють виконанню. Експерт. Спеціаліст. Перекладач. Суб'єкт оціночної діяльності – суб'єкт господарювання.
7. Особи, права інтелектуальної власності яких порушені. Поняті. Працівники поліції. Представники органів опіки і піклування.
8. Відводи у виконавчому провадженні.
9. Завдання органів державної виконавчої служби. Правова основа діяльності органів державної виконавчої служби.
10. Органи державної виконавчої служби.
11. Правовий статус працівників органів державної виконавчої служби. Гарантії незалежності державних виконавців.
12. Вимоги, що пред'являються до державних виконавців.
13. Вимоги до приватних виконавців.
14. Кваліфікаційна комісія приватних виконавців.
15. Допуск до складання кваліфікаційного іспиту. Кваліфікаційний іспит приватного виконавця.
16. Єдиний реєстр приватних виконавців України.
17. Страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця.

18. Виконавчі округи та територіальні межі діяльності приватного виконавця. Офіс приватного виконавця.
19. Правовий статус помічника приватного виконавця.
20. Контроль за діяльністю приватного виконавця.
21. Дисциплінарна комісія приватних виконавців.
22. Розгляд питань про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності.
23. Зупинення діяльності приватного виконавця. Поновлення діяльності приватного виконавця.
24. Припинення діяльності приватного виконавця.
25. Самоврядування приватних виконавців.
26. Рішення, що підлягають примусовому виконанню.
27. Поняття, зміст і форма виконавчого документа.
28. Виконавчий лист. Наказ господарського суду. Судовий наказ.
29. Ухвали судів, які є виконавчими документами.
30. Виконавчий напис нотаріуса.
31. Посвідчення комісій по трудових спорах.
32. Постанови державних і приватних виконавців, які є виконавчими документами.
33. Виконання рішень Європейського суду з прав людини.
34. Поняття та функції автоматизованої системи виконавчого провадження.
35. Доступ до автоматизованої системи виконавчого провадження та отримання інформації.
36. Передача документів виконавчого провадження до електронного архіву.
37. Єдиний реєстр боржників. Реєстр рішень, виконання яких гарантується державою.
38. Автоматичний розподіл виконавчих документів в органах державної виконавчої служби.
39. Заходи примусового виконання у виконавчому провадженні.

40. Місце виконання рішення. Час проведення виконавчих дій.
41. Строки прийняття рішень виконавцями та вчинення виконавчих дій.
42. Розподіл стягнутих грошових сум та черговість задоволення вимог стягувачів.
43. Виконавчий збір. Основна винагорода приватного виконавця.
44. Поновлення пропущеного з поважних причин строку для пред'явлення виконавчого документа до виконання.
45. Відкриття виконавчого провадження.
46. Роз'яснення рішень, виконавчих документів, що підлягають примусовому виконанню.
47. Відкладення проведення виконавчих дій
48. Відстрочка чи розстрочка виконання, встановлення чи зміна способу та порядку виконання рішення.
49. Зупинення вчинення виконавчих дій.
50. Розшук боржника і його майна. Розшук дитини.
51. Закінчення виконавчого провадження.
52. Поворот виконання.
53. Загальні умови виконання рішень немайнового характеру.
54. Виконання рішення про поновлення на роботі.
55. Виконання рішення про відібрання дитини.
56. Виконання рішення про встановлення побачення з дитиною, виконання рішення про усунення перешкод у побаченні з дитиною.
57. Виконання рішення про виселення боржника, про вселення стягувача.
58. Порядок звернення стягнення на кошти та інше майно боржника.
59. Звернення стягнення на об'єкти нерухомого майна.
60. Звернення стягнення на заставлене майно.
61. Звернення стягнення на майно боржника, яке перебуває в інших осіб.

62. Особливості звернення стягнення на кошти та майно боржника – юридичної особи, боржника – фізичної особи – підприємця.
63. Майно, звернення стягнення на яке заборонене.
64. Арешт та вилучення майна боржника. Порядок реалізації арештованого майна.
65. Оцінка майна боржника.
66. Зняття арешту з майна боржника.
67. Виконання рішення про конфіскацію майна.
68. Умови звернення стягнення на доходи боржника (заробітну плату, пенсію, стипендію тощо).
69. Розмір відрахувань із доходів боржника (заробітної плати, пенсії, стипендії тощо).
70. Порядок стягнення аліментів.
71. Звернення стягнення на допомогу з державного соціального страхування та соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства.
72. Кошти, на які не може бути звернено стягнення.
73. Оскарження рішень, дій або бездіяльності державних і приватних виконавців та посадових осіб органів державної виконавчої служби.
74. Скарга у виконавчому провадженні.
75. Судовий контроль за виконанням судових рішень.
76. Відповідальність за невиконання рішення немайнового характеру.
77. Відповідальність за невиконання законних вимог державного чи приватного виконавця та порушення вимог Закону України «Про виконавче провадження».
78. Проведення перевірок законності виконавчого провадження.
79. Виконання рішень щодо іноземців, осіб без громадянства та іноземних юридичних осіб.
80. Виконання рішень іноземних судів.

ВИКОРИСТАНА ТА РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Нормативно-правові акти

1. Конституція України [Електронний ресурс] : Закон України № 254к/96-ВР від 26.06.1996 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

2. Конвенція про захист прав і основних свобод людини [Електронний ресурс] : Конвенція від 04.11.1950 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004 (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

3. Господарський процесуальний кодекс України [Електронний ресурс] : Закон України №2947-III від 10.01.2002 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1798-12> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

4. Кодекс адміністративного судочинства України [Електронний ресурс] : Закон України № 2747-IV від 06.07.2005 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

5. Кодекс законів про працю | України [Електронний ресурс] : Закон України № 322-VIII від 10.12 1971 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

6. Кодекс України з процедур банкрутства [Електронний ресурс] : Закон України № 2597-VIII від 18.10.2018 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. –

Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2597-19> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

7. Кодекс України про адміністративні правопорушення [Електронний ресурс] : Закон України № 8073-X від 07.12.1984 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

8. Кримінальний кодекс України [Електронний ресурс] : Закон України № 2341-III від 05.04.2001 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

9. Кримінально-процесуальний кодекс України [Електронний ресурс] : Закон України № 4651-VI від 13.14.2012 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

10. Сімейний кодекс України [Електронний ресурс] : Закон України № 2947-III від 10.01.2002 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2947-14> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

11. Цивільний кодекс України [Електронний ресурс] : Закон України № 435-IV від 16.01.2003 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

12. Цивільний процесуальний кодекс України [Електронний ресурс] : Закон України № 1618-IV від 18.03.2004 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1618-15> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

13. Про виконавче провадження [Електронний ресурс] : Закон України № 1404-VIII від 02.06.2016 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

14. Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини [Електронний ресурс] : Закон України № 3477-IV від 23.02.2006 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3477-15> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

15. Про впровадження| мораторію на примусову| реалізацію майна| [Електронний ресурс] : Закон України № 2864-III від 29.11.2001 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2864-14> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

16. Про гарантії держави щодо виконання судових рішень [Електронний ресурс] : Закон України № 4901-VI від 05.06.2012 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4901-17> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

17. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень [Електронний ресурс] : Закон України № 1952-IV від 01.07.2004 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1952-15> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

18. Про державну| службу [Електронний ресурс] : Закон України № 3723-XII від 16.12.1993 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

19. Про заставу [Електронний ресурс] : Закон України № 2654-ХІІ від 02.10.1992 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2654-12> (дата звернення: 27.06.2022). – Назва з екрана.

20. Про іпотеку [Електронний ресурс] : Закон України № 898-ІV від 05.06.2003 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/898-15> (дата звернення: 27.06.2022). – Назва з екрана.

21. Про міжнародний комерційний арбітраж [Електронний ресурс] : Закон України № 4002-ХІІ від 24.02.1994 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4002-12> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

22. Про оплату праці [Електронний ресурс] : Закон України № 108/95-ВР від 23.05.1995 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/108/95-вр> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

23. Про оцінку майна|, майнових| прав та професійну оціночну діяльність в Україні [Електронний ресурс] : Закон України № 2658-ІІІ від 12.07.2001 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2658-14> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

24. Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів [Електронний ресурс] : Закон України № 1403-VІІІ від 02.06.2016 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1403-19> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

25. Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності [Електронний ресурс] : Закон України № 147/98-ВР від 03.03.1998 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/147/98-вр> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

26. Про судову експертизу [Електронний ресурс] : Закон України № 4038-ХІІ від 25.02.1994 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4038-12> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

27. Про третейські суди [Електронний ресурс] : Закон України № 1701-ІV від 11.05.2004 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1701-15> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

28. Положення про Міністерство юстиції України [Електронний ресурс] : затверджено постановою Кабінету Міністрів України № 228 від 02.07.2014 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/228-2014-п> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

29. Про затвердження положення про порядок проведення аукціонів (прилюдних торгів) з реалізації заставленого майна [Електронний ресурс] : Постанова Кабінету Міністрів України № 1448 від 22.12.1997 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1448-97-п> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

30. Про затвердження Порядку ведення Державного реєстру обтяжень рухомого майна [Електронний ресурс] : Постанова Кабінету Міністрів України № 830 від 05.07.2004 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. –

Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/830-2004-п> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

31. Про затвердження Порядку використання коштів виконавчого провадження [Електронний ресурс]: постанова Кабінету Міністрів України № 554 від 29.04.2004 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/554-2004-п> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

32. Про затвердження Порядку виплати та розмірів винагород державному виконавцю [Електронний ресурс] : Постанова Кабінету Міністрів України № 126 від 11.03.2015 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/126-2015-п> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

33. Про затвердження Порядку розпорядження майном, конфіскованим за рішенням суду і переданим органам державної виконавчої служби [Електронний ресурс] : Постанова Кабінету Міністрів України № 985 від 11.07.2002 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/985-2002-п> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

34. Про заходи щодо підвищення ефективності діяльності органів державної виконавчої служби [Електронний ресурс] : Постанова Кабінету Міністрів України № 1087 від 29.07.2002 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1087-2002-п> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

35. Про перелік видів доходів, які враховуються при визначенні розміру аліментів на одного з подружжя, дітей, батьків, інших осіб [Електронний ресурс] : Постанова Кабінету Міністрів України № 146 від 26.12.1993 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. –

Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/146-93-п> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

36. Про порядок обліку, зберігання, оцінки вилученого митницями майна, щодо якого винесено рішення суду про конфіскацію, передачі цього майна органам державної виконавчої служби і розпорядження ним [Електронний ресурс] : Постанова Кабінету Міністрів України № 1724 від 26.13.2001 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1724-2001-п> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

37. Про затвердження Інструкції з організації примусового виконання рішень [Електронний ресурс] : Наказ Міністерства юстиції України № 512/5 від 02.04.2012 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0489-12> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

38. Про затвердження Положення про автоматизовану систему виконавчого провадження [Електронний ресурс] : наказ Міністерства юстиції України № 2432/5 від 05.08.2016 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1126-16> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

39. Про затвердження Положення про Тимчасову кваліфікаційну комісію приватних виконавців [Електронний ресурс] : Наказ Міністерства юстиції України № 2430/5 від 05.08.2016 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1443-17> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

40. Про затвердження Порядку реалізації арештованого майна [Електронний ресурс] : Наказ Міністерства юстиції України № 2831/5 від 29.09.2016 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим

доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1301-16#n8> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

41. Про затвердження Порядку формування і ведення Єдиного реєстру приватних виконавців України [Електронний ресурс] : Наказ Міністерства юстиції України № 2431/5 від 05.08.2016 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1125-16> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

42. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним зверненням спільного підприємства «Мукачівський плодоовочевий консервний завод» про офіційне тлумачення положення пункту 10 статті 3 Закону України «Про виконавче провадження» (справа про виконання рішень третейських судів) від 24.02.2004 [Електронний ресурс] // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v003p710-04> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

43. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням 47 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України «Про введення мораторію на примусову реалізацію майна» (справа про мораторій на примусову реалізацію майна) від 10.06.2003 [Електронний ресурс] // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v011p710-03> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

44. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційною скаргою Хліпальської Віри Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 26 Закону України „Про виконавче провадження“ (щодо забезпечення державою виконання судового рішення) № 2-р (ІІ)/2019 від 15.05.2019 [Електронний ресурс] // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. –

Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v002p710-19> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

45. Про практику розгляду судами клопотань про визнання і виконання рішень іноземних судів та арбітражів і про скасування рішень, постановлених у порядку міжнародного комерційного арбітражу на території України [Електронний ресурс] : Постанова Пленуму Верховного Суду України № 12 від 24.12.1999 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0012700-99> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

46. Про судову практику у справах про виключення майна з опису [Електронний ресурс] : Постанова Пленуму Верховного Суду України № 6 від 27.08.1976 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0006700-76> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

47. Судова практика щодо вирішення питання про тимчасове обмеження у праві виїзду за межі України : Верховний Суд України [Електронний ресурс] : узагальнення судової практики від 01.02.2013 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/n0003700-13> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

48. Про практику застосування адміністративними судами законодавства у справах з приводу оскарження рішень, дій чи бездіяльності державної виконавчої служби [Електронний ресурс] : Постанова Пленуму Вищого адміністративного суду України № 3 від 13.12.2010 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0003760-10> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

49. Про практику розгляду судами скарг на рішення, дії або бездіяльність державного виконавця чи іншої посадової особи державної виконавчої служби під час виконання судових рішень у цивільних справах [Електронний ресурс] : Постанова Пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ № 6 від 07.02.2014 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0006740-14> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

50. Про апеляційне оскарження ухвал суду про видачу / відмову у видачі виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду та їх розгляд [Електронний ресурс] : Лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ № 10-1385/0/4-12 від 27.09.2012 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v1385740-12> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

51. Щодо роз'яснення окремих аспектів видачі судових наказів про стягнення заборгованості по оплаті комунальних послуг [Електронний ресурс] : Лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ № 6-27/0/9-12 від 03.05.2012 // Законодавство України : інформ.-пошук. система / Верх. Рада України. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0027740-12> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

Основна література

52. Виконавче провадження : посібник / В. В. Комаров, В. В. Баранкова, В. А. Бігун та ін. ; за ред. В. В. Комарова. – Х., 2014. – 717 с.

53. Белікова С. О., Драган О. В. Участь прокурора у виконавчому провадженні: навчальний посібник / С.О. Белікова, О.В. Драган. – К. : Національна академія прокуратури України, 2016. – 142 с.

54. Виконавче провадження : навч. посіб. для здобувачів вищ. освіти / уклад.: К. В. Гусаров, М. Є. Червинська, Л. М. Мазур та ін. – Х. : Право, 2017. – 186 с.

55. Виконавче провадження : навч. посіб. (у схемах і таблицях) (електронне видання) / Ю. М. Юркевич, О. Б. Верба-Сидор, Н. М. Грабар та ін.; за ред. канд. юрид. наук, доц. О. Б. Верби-Сидор. – Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2020. – 600 с.

56. Виконавче провадження : хрестоматія (галузь знань 0304 «Право», освітньо-кваліфікаційний рівень «Бакалавр», напрям підготовки 6.030401 «Правознавство») для студентів факультету № 4 / уклад.: В. В. Комаров, Д. М. Сібільов, С. О. Кравцов, О. І. Попов. – Х.: Нац. ун-т «Юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого», 2013. – 730 с.

57. Масюк В. В., Акулова М. Ю. Виконавче провадження у схемах і таблицях : навч. посіб. / В. В. Масюк, М. Ю. Акулова. – Харків : Право, 2017. – 126 с.

58. Науково-практичний коментар Закону України «Про виконавче провадження» станом на 5 вересня 2017 року : практичний посібник. – К. : «Центр учбової літератури», 2017. – 304 с.

Додаткова література

59. Андрієвська Л. О. Судовий контроль за виконанням судових рішень у виконавчому провадженні / Л. О. Андрієвська // Сучасний стан та перспективи розвитку правової науки України в умовах сьогодення : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції для студентів та аспірантів (28 жовтня 2021 року). – Київ, 2021. – 386 с. – С. 77–79.

60. Білоусов Ю. В. Поняття, призначення та класифікація строків у виконавчому провадженні / Ю. В. Білоусов // Університетські наукові записки. 2016. – № 57. – С. 64–79.

61. Бондар І. В. Деякі питання дотримання строків при виконанні рішень судів у немайнових спорах / І. В. Бондар // Наше право. 2014. – № 4. – С. 136–141.

62. Булат Н. М. Звернення стягнення на доменне ім'я: теоретико-прикладні аспекти / Н. М. Булат // Часопис цивілістики. 2022. – № 45 – С. 58–62. – DOI <https://doi.org/10.32837/chc.v0i45.467>.

63. Буцан А. О. Проблемні питання характеристики виконавчого провадження / А. О. Буцан // Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: юридичні науки. – 2018. – Том 29 (68). – № 3. – С. 74–78.

64. Воронько О. О. Розшук майна боржника в процесі виконавчого провадження у Франції / О. О. Воронько // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Юриспруденція. – 2018. – № 35. Том 2. – С. 15–19. – DOI <https://doi.org/10.32841/2307-1745.2018.35.2.4>.

65. Дегтяр Р. О., Шапіро В. С. Інститут приватного виконавця як дієвий механізм виконання судових рішень в Україні та країнах Європейського Союзу / Р. О. Дегтяр, В. С. Шапіро // Реформування правової системи в контексті євроінтеграційних процесів : матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції: у 2-х ч. (м. Суми, 23–24 травня 2019 р.) / редкол.: А. М. Куліш, О. М. Резнік. Суми : СумДУ, 2019. – Ч. 1. – С. 157–160.

66. Драган О. В. Теоретико-методологічні та організаційно-правові засади участі прокурора у виконавчому провадженні : автореф. дис. ... д.ю.н. : 12.00.10 / О. В. Драган. – Львів, 2019.

67. Драган О. Сплата прокурором авансового внеску у виконавчому провадженні: аналіз законодавства та судової практики / О. Драган // *Evropsky politicky a pravni diskurz*. – 2019. – Vol. 6, Issue 2. – С. 143–149.

68. Жушман М. В. Звернення стягнення на майно, права на яке не зареєстровано установленим законом порядком / М. В. Жушман // *Право і суспільство*. – 2018. – № 4. – С. 86–91.

69. Іванченко І. В. Примусове виконання рішень державними та приватними виконавцями в Україні: сучасний стан та перспективи [Електронний ресурс] / І. В. Іванченко. – Режим

доступу: <https://krs.chmnu.edu.ua/jspui/handle/123456789/1274> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

70. Іщенко Д. Правові аспекти розгляду судами України подань щодо примусового проникнення до житла чи іншого володіння боржника у виконавчому провадженні / Д. Іщенко // Наукові записки НаУКМА. Юридичні науки. – 2019. – Том 2. – С. 93–98. – DOI: <https://doi.org/10.18523/2617-2607.2018.93-98>.

71. Іщенко С. Ю. Окремі питання державного регулювання діяльності приватного виконавця / С. Ю. Іщенко // Механізм функціонування громадянського суспільства : збірник тез Всеукраїнської наукової конференції здобувачів вищої освіти (20 листопада 2020 року) / упор. Ю. М. Шевців. – Львів: ЛьвДУВС, 2020. – 396 с. – С. 139–141.

72. Клименко О. М. Новітні тенденції розвитку в Україні інституту визнання та виконання рішення іноземного суду / О. М. Клименко // Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України. – 2020. – № 1. – С. 68–77. – DOI <https://doi.org/10.32886/instzak.2020.01.07>.

73. Ковбас І. В., Крайній П. І. Примусові заходи забезпечення виконання рішень у виконавчому провадженні: проблеми та перспективи / І. В. Ковбас, І. П. Крайній // Право і суспільство. – 2020. – № 2. Частина 2. – С. 157–163. DOI <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2020.2-2.24>.

74. Кравцов С. О., Крікорова Е. К. Виконавче провадження як завершальна стадія судового процесу / С. О. Кравцов, Е. К. Крікорова // Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: юридичні науки. – 2020. – Том 31 (70). № 3. – С. 69–73 – DOI <https://doi.org/10.32838/TNU-2707-0581/2020.3/12>.

75. Крупнова Л. В. Система виконавчого провадження в Україні: теоретико-правові та праксеологічні аспекти : дис. ... д.ю.н. : 12.00.07 / Л. В. Крупнова. – К., 2018.

76. Крупнова Л. В. Становлення та розвиток інституту виконавчого провадження у період Х – початку ХХ століття /

Л. В. Крупнова // Проблеми правознавства та правоохоронної діяльності. – 2017. – № 1 (59). – С. 20–26.

77. Купін А. П. Історія виникнення та розвитку інституту виконавчого провадження / А. П. Купін // Право та державне управління : збірник наукових праць. – Запоріжжя : Класичний приватний університет, 2012. – № 3. – С. 21–25.

78. Лимарь І. В. Дискусійні питання місця виконавчого провадження в системі права України / І. В. Лимарь // Інформація і право. – 2019. – № 2 (29). – С. 186–193.

79. Мальський М. М. Правовий статус приватного виконавця як суб'єкта виконавчого та транснаціонального виконавчого процесу / М. М. Мальський // Приватне та публічне право. – 2018. – № 1. – С. 29–34.

80. Мальський М. М. Співвідношення міжнародного виконавчого та міжнародного цивільного процесу / М. М. Мальський // Правова позиція. – 2021. – № 2 (31). – С. 50–54.

81. Малярчук Л. Правова сутність арешту майна боржника при зверненні стягнення на нього / Л. Малярчук // Підприємництво, господарство і право. – 2019. – № 11. – С. 43–38. DOI <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2019.11.07>.

82. Малярчук Л. Ухвала суду як виконавчий документ – підстава для відкриття виконавчого провадження / Л. Малярчук // Jurnalul juridic national: teorie și practică. – 2019. – № 4 (38). – С. 96–100.

83. Можайкіна О. Медіація у виконавчому провадженні / О. Можайкіна // Evropský politický a právní diskurz. – 2018. – Sv. 5, Vyd. 1. – С. 131–136.

84. Онопрієнко О. П. Процес визнання та виконання рішень іноземних судів в Україні / О. П. Онопрієнко // Альманах науки. – 2018. – № 2/2. – С. 60–62.

85. Осіпова О. О. Щодо місця провадження виконавчих дій у разі стягнення безготівкових коштів / О. О. Осіпова // Справедливість, закон і суспільство у сучасній державі : збірник матеріалів Міжнародної юридичної науково-практичної конференції

«Актуальна юриспруденція», м. Київ, 4 жовтня 2018 року. Тези наукових доповідей. – Київ: Видавничий дім «АртЕк». – 2018. – 117 с. – С. 57–62.

86. Остафійчук Л. А. Природа виконавчого провадження / Л. А. Остафійчук // Міжгалузеві диспути: динаміка та розвиток сучасних наукових досліджень : Матеріали конференцій МЦНД. – 2020. – С. 117–122.

87. Остафійчук Л. А. Спеціальні принципи виконавчого провадження / Л. А. Остафійчук // Цивільне право і процес: витоки, здобутки та перспективи розвитку : Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Київ, 18–19 грудня 2020 р. – Київ : Київський регіональний центр, 2020. – Ч. 2. – 160 с. – Том 2. – С. 129–133.

88. Остафійчук Л. Виконавча санкція як альтернатива виконавчому збору [Електронний ресурс] / Л. Остафійчук. – Режим доступу: <https://archer.chnu.edu.ua/handle/123456789/2436> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

89. Педан А. І. Правова природа виконавчого провадження в Україні / А. І. Педан // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія Право. – 2016. – Випуск 41. – Том 3. – С. 130–134.

90. Поліщук М. Г., Калініченко С. Г. Особливості стягнення аліментів у світлі останніх змін законодавства України / М. Г. Поліщук, С. Г. Калініченко // Право і суспільство. – 2019. – № 1. – С. 45–50.

91. Притуляк В. М. Принцип територіальності у виконавчому провадженні / В. М. Притуляк // Наука та суспільне життя України в епоху глобальних викликів людства у цифрову еру (з нагоди 30-річчя проголошення незалежності України та 25-річчя прийняття Конституції України) : у 2 т. : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 21 трав. 2021 р.) / за загальною редакцією С. В. Ківалова. – Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2021. – Т. 2. – С. 574–578.

92. Ревуцька Б. В. Практичні аспекти примусового виконання судових рішень органами державної виконавчої служби [Електронний ресурс] / Б. В. Ревуцька. – Режим доступу: <http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/43731/1/Ревуцька.pdf> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

93. Рекуненко Т. Виконавче провадження у справах про адміністративні правопорушення / Т. Рекуненко // Підприємництво, господарство і право. – 2019. – № 15. – С. 170–174. – DOI <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2019.5.31>.

94. Розум І. О., Логоша В. В. Новації законодавства, що регламентує порядок організації та здійснення виконавчого провадження в Україні [Електронний ресурс] / І. О. Розум, В. В. Логоша. – Режим доступу: <https://dspace.nau.edu.ua/bitstream/NAU/27992/1/Розум%20І.О.%20Логоша%20В.В..pdf> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

95. Руденко М. Деякі проблеми виконавчого провадження та можливі шляхи їх вирішення / М. Руденко // Юридична Україна. – 2014. – № 5. – С. 67–71.

96. Сенік П. Р. Виконавче провадження як логічне завершення судового провадження / П. Р. Сенік // Вісник ЛТЕУ. Юридичні науки. – 2018. – № 6. – С. 224–230.

97. Сергієнко Н. А. Виконавчий процес (як діяльність): поняття та ознаки / Н. А. Сергієнко // Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: юридичні науки. – 2020. – Том 31 (70). – № 4. – С. 50–55. – DOI <https://doi.org/10.32838/1606-3716/2020.4/09>.

98. Сергієнко Н. А. До питання правового статусу державного виконавця / Н. А. Сергієнко // Юридичний вісник. – 2019. – № 3. – С. 104–109.

99. Сергієнко Н. А. Зловживання правами у виконавчому процесі / Н. А. Сергієнко // Держава та регіони. Серія: Право. – 2020. – № 3 (69). – С. 41–46.

100. Сергієнко Н. А. Міжгалузеві зв'язки виконавчого права України та цивільного процесуального права України /

Н. А. Сергієнко // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія Юриспруденція. – 2021. – № 51. – С. 97–102.

101. Сергієнко Н. А. Міжгалузеві зв'язки виконавчого права України та сімейного права України / Н. А. Сергієнко // Часопис цивілістики. – 2021. – № 42. – С. 55–59.

102. Сергієнко Н. А. Міжгалузеві зв'язки виконавчого та цивільного права України / Н. А. Сергієнко // ВІСНИК НТУУ «КПІ». Політологія. Соціологія. Право. – 2021. – Випуск 1 (49). – С. 169–173.

103. Сергієнко Н. А. Норми права, які регулюють організацію та здійснення примусового виконання рішень в Україні, у структурі системи права України / Н. А. Сергієнко // Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. – 2021. – № 3. – С. 24–32. – DOI <https://doi.org/10.15421/392144>.

104. Сергієнко Н. А. Проблематика роз'яснення рішень та несудових виконавчих документів в ході виконавчого провадження / Н. А. Сергієнко // Наукові розвідки з актуальних проблем публічного та приватного права: матеріали IV Всеукраїнської науково-практичної конференції (Київ, 24 квітня 2021 року). – Київ : Київський університет імені Бориса Грінченка, 2021. – 222 с. – С. 21–23.

105. Сергієнко Н. Відновлення виконавчого провадження: проблеми правового регулювання / Н. Сергієнко // Юридичний вісник. – 2020. – № 3. – С. 170–176. – DOI <https://doi.org/10.32837/uuv.v0i3.1938>.

106. Сібільов Д. М. Виконавче провадження та експертизи з питань права / Д. М. Сібільов // Матеріали круглого столу, присвяченого 18-й річниці Європейського дня цивільного правосуддя (м. Харків, 25 жовтня 2021 р.). – Харків : ТОВ «Оберіг», 2021. – 85 с. – С. 43–45.

107. Сібільов Д. М. Інститут форс-мажорних обставин (непереборної сили) та виконавче провадження / Д. М. Сібільов // Юридичний науковий електронний журнал. – 2018. – № 1. – 43–45.

108. Сівернін Д. В. Зарубіжний досвід діяльності органів, що здійснюють повноваження, пов'язані із виконанням судових рішень, та його адаптація до вітчизняної правової системи / Д. В. Сівернін // *Європейські перспективи*. – 2014. – № 3. – С. 81–97.

109. Сімонович Д. В. Основні етапи стадії виконання судового рішення / Д. В. Сімонович // *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія юридичні науки*. – 2015. – № 5. – Т. 4. – С. 88–90.

110. Снідевич О. Правове регулювання зведеного виконавчого провадження у законодавстві України про виконавче провадження / О. Снідевич // *Jurnalul juridic national: teorie și practică*. – 2019. – № 2-2 (36). – С. 77–80.

111. Соломахіна О. М. Поняття представництва сторін у виконавчому провадженні / О. М. Соломахіна // *Новели цивільного процесуального законодавства: представництво : матер. Міжнар. наук.-практ. конфер. ; до 150-ї річниці з дня відкриття першої судової палати у м. Одеса (м. Одеса, 16 травня 2019 року) / за заг. ред. д.ю.н., проф. Н. Ю. Голубевої*. – Одеса : Фенікс, 2019. – 200 с. – С. 150–155.

112. Стефанчук М. М. Виконання кількох виконавчих документів щодо одного боржника: правова визначеність / М. М. Стефанчук // *Eurasian Academic Research Journal*. – 2018. – № 6 (24). – С. 21–28.

113. Уварова С. Поняття й види учасників виконавчого провадження / С. Уварова // *Підприємництво, господарство і право*. – 2018. – № 10. – С. 155–159.

114. Фортуна Т. Я. Гармонізація права України та Європейського Союзу у сфері визнання і виконання рішень іноземних судів / Т. Я. Фортуна // *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Юриспруденція*. – 2020. – № 46. – С. 208–213. – DOI <https://doi.org/10.32841/2307-1745.2020.46.41>.

115. Фурса Є. І. Подальша реформа виконавчого провадження в Україні: міжнародні стандарти та іноземний елемент /

Є. І. Фурса // Часопис Київського університету права. – 2019. – № 4. – С. 199–204. – DOI 10.36695/2219-5521.4.2019.36.

116. Фурса С., Фурса Є. Актуальні питання процесуальної співучасті у виконавчому провадженні в Україні [Електронний ресурс] / С. Фурса, Є. Фурса. – Режим доступу: <https://ojs.ukrlogos.in.ua/index.php/interconf/article/view/12238> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

117. Фурса С., Фурса Є. Статус прокурора у виконавчому провадженні [Електронний ресурс] / С. Фурса, Є. Фурса. – Режим доступу: <https://ojs.ukrlogos.in.ua/index.php/interconf/article/view/11956> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

118. Фурса С. Я., Фурса Є. І. Теорія виконавчого процесу та її понятійний апарат / С. Я. Фурса, Є. І. Фурса // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право. – 2021. – Том 64. – С. 346–351. – DOI <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2021.64.63>.

119. Храпенко О. О. [Окремі аспекти здійснення адвокатської діяльності у виконавчому провадженні. Електронний ресурс] / О. О. Храпенко. – Режим доступу: <http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/10972/Khrapenko%20O%20O.pdf?sequence=1> (дата звернення: 27.01.2022). – Назва з екрана.

120. Шапіро В. С. Правове регулювання виконавчого провадження: європейський досвід та перспективи удосконалення в Україні / В. С. Шапіро // Реформування правової системи в контексті євроінтеграційних процесів : матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції, м. Суми, 23–24 травня 2019 р. / Редкол.: А. М. Куліш, О. М. Резнік, Ю. В. Гаруст та ін. – Суми : СумДУ, 2019. – Ч. 1. – С. 152–157.

121. Щербак С. В. Наука виконавчого процесу: передумови виникнення / С. В. Щербак // Часопис Київського університету права. – 2020. – № 3. – С. 186–193. – DOI 10.36695/2219-5521.3.2020.34.

122. Щербак С. В. Процесуальна діяльність виконавців як предмет науки виконавчого процесу: виклики сьогодення /

С. В. Щербак // Актуальні проблеми виконавчого процесу України: теорія і практика : збірник наукових статей : IV Міжнародна науково-практична конференція, (м. Київ, 06 грудня 2019 р.) / за заг. ред. д.ю.н., проф. С. Я. Фурси. – К. : Видавець Позднішев, 2019. – С. 42–45.

123. Ятченко Є. О. Гарантія як спосіб виконання зобов'язання у виконавчому провадженні / Є. О. Ятченко // Держава і право : зб. наук. праць. Юридичні науки. – 2020. – Вип. 87. – С. 76–86.

124. Gramatskyu, E., Bignyak, O., Kryvosheyina, I., Tokarchuk, L., & Shmyndruk, O. (2022). Peculiarities of the compensation for damage caused by military actions: New realities of international judicial practice // Amazonia Investiga. – 11(54). – 57–64.

125. Serhii Demchenko, Volodymyr Dryshliuk, Liudmyla Tokarchuk, Valerii Prytuliak, Liubomyra Melekh, Ensuring the Right to a Fair Trial in Commercial and Civil Proceedings in the Information Age // IJCSNS International Journal of Computer Science and Network Security. – VOL.22. – No.5, May 2022. – 507–514.

126. Stefanchuk M. The Practice of the Supreme Court as an Indicator of the Defects in Legislation on Enforcement Proceedings / M. Stefanchuk // University Scientific Notes. – 2019. – No. 1-2 (69–70) – DOI 10.37491/UNZ.69-70.4.

ЕЛЕКТРОННІ ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

1. Офіційний вебсайт Верховної Ради України:
<https://www.rada.gov.ua>

2. Офіційний вебсайт Кабінету Міністрів України:
<https://www.kmu.gov.ua>

3. Офіційний вебсайт Міністерства юстиції України:
<https://minjust.gov.ua>

4. Єдиний реєстр приватних виконавців України:
<https://erpv.minjust.gov.ua/#/search-private-performer>

5. Автоматизована система виконавчого провадження:
<https://asvpweb.minjust.gov.ua/#/search-debtors>

6. Єдиний реєстр боржників: <https://erb.minjust.gov.ua/#/search-debtors>
7. Офіційний вебсайт наукової бібліотеки Одеського національного університету імені І. І. Мечникова: <http://lib.onu.edu.ua>
8. <http://lib.onu.edu.ua>/Офіційний вебсайт Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського: <http://www.nbuv.gov.ua>
9. ScienceDirect: <https://www.sciencedirect.com>

НОТАТКИ

Навчальне видання

**Л. М. ТОКАРЧУК
І. О. ГОЛОДЕНКО
Н. М. БУЛАТ**

**НАВЧАЛЬНИЙ ПОСІБНИК
З ДИСЦИПЛІНИ
«ВИКОНАВЧЕ ПРОВАДЖЕННЯ»**

для підготовки здобувачів першого (бакалаврського) рівня
вищої освіти за спеціальністю 081 «Право»

Верстання	<i>Юрій Ковальчук</i>
Технічне редагування	<i>Тетяна Шутова</i>
Дизайн обкладинки	<i>Анастасія Юдашкіна</i>

Г Е Л Ь В Е Т И К А
ВИДАВНИЧИЙ ДІМ

WWW.HELVETICA.UA

Підписано до друку 28.10.2022 р. Формат 60x84/16.
Папір офсетний. Гарнітура Droid. Цифровий друк.
Ум. друк. **арк. 23,48**. Наклад 300. Замовлення № 1122-173.
Віддруковано з готового оригінал-макета.

Видавництво і друкарня – Видавничий дім «Гельветика»
65101, Україна, м. Одеса, вул. Інглезі, 6/1, оф. 135
Тел.: +38 (048) 709 38 69,
+38 (095) 934 48 28, +38 (097) 723 06 08
E-mail: mailbox@helvetica.ua
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 6424 від 04.10.2018 р.